

PERŽVALGA.

Liepojuje J. Vistutis įkūrė lietuviškų knygų sankrovą.

— Maskolijos degtukų fabrikantai pradėjo jungtis į vieną kuopą-sindikatą. Degtukų kainos jau pašoko nuo valdžios uždėtos akčyzios (dėžutė pirma prekiaavo (1 kap., dabar 2). Susirišus fabrikantams, dar gali labiau pašokti.

— Vilniuje yra trys R.-katalikų kuopos prie bažnyčių: a) „svetimų šalių katalikų kuopelė“ prie šv. Onos bažnyčios, įkurta XVI šimtmečio pradžioje, b) lenkų kuopa vardu „žmonės mylinti draugija“, įkurta 1807 m. ir c) prie šv. Mikalojaus bažnyčios įsikurusi 1904 m. „Lietuvių savitarpinio šelpimosi draugija“.

— Prasidėjus mokslo metams Maskolijoje, į moterų medicinos institutą padavė 1,000 prašymų; liuosų vietų tėra tik 200.

— Kadangi Grunhofe (Latvijoj) bernams streikuojant prisidėjo ir karvių milžėjai, tai į jų vietą dvarponiai pasikvietė kareivius ir kazokus, kurie dabar melžia jiems karves.

— Maskolijos pačtos valdyba apskelbė, kad nepriims jokių rekomenduotų laišku ir pinigų siunčiamų į Maskoliją. Kas nori siųsti, tai ant siuntėjo riziko, pačta negvarantuoją.

— Ant Uzupio (Zaričėje) plėčiaus nuo tos dienos, kaip buvo apskelbta mobilizacija stovi izdo nupirktieji arkliai. Nė edzių nė pastogės tie arkliai neturi, vargšai sustirę prastovi lauke dieną ir naktį, iš alkę graužia da gi medžius prie kurių yra pririšti.

Mat jau maskolių valdžia net ir apie gyvulius pradėjo nesirūpiti...

— Varšaviniame lenkų laikraštyje „Ogniwo“ (N39) patilpo P. Višinskio straipsnis „Luźne mysli Litwina w sprawie litewskiej“. Autorius pasako lenkams kelias karčias

teisybes, nors ne visur rimtai...

— „Kovos“ N.24, 6-tos kuopos L. S. P. A. sekretorius J. Miliauckas atsišaukia į buvusius „Socialist Labor Party“ sąnarius-lietuvius Pittsburgo, Pa., kad pavestų 6-tai kuopai savo knygyną, kuris esąs vertas \$200, o dabar tebestovi vienos ypatingos valdžioje, ir kitus daiktus, pvz. naminius rakinus.

— Tačiau „Kovos“ numeryje yra patilpusi pradžia protokolo antro susivaziavimo C. R. S. Komiteto Am., kurs atsiliko 15 d. spalinio ir, kaip jau N23 „K.“ buvo pranešta, — pakriko, t. y. dr. J. Šiupas atsisakė nuo kasieravimo ir dr. Bacevyčius — nuo prezidentavimo. Kiti trys sąnariai neatsisakė, bet jau vis tas komitetas yra pakrikęs.

— Paskutiniu laiku keletas lietuvių atsiuntė į redakciją aukų revoliucijos reikalams, su pažymėjimu, kam turime jas persiųti. Nors mes, suprantamas dalykas, nemalonim, kad visuomenė per mūsų rankas siuntinėtų tautiškas aukas, tai vienok jei kas norės idant mes patarnautume, neatsisakysim nuo to ir ant toliaus, taip kaip ir kitados neatsisakydavom. Bet atsiųsdami aukas — ypač revoliucijai skiriamas, — visi siuntėjai privalo butinai pažymėti kam t. y. kuriai partijai turime persiųsti tas aukas.

Isz Lietuvos.

Pilviškiai (Senapilės pav.) Podraug su J. Lozoraičiu ir J. Kačergium ištrėmė ir Juozą Rimšą, (Margių sodžiaus, Pažerių valsčiaus, Vilkaviškio pav.) ant neapribuoto laiko. Jis atgal pora metų tik buvo sugrižęs iš Odesos, kur buvo ištrėmė, taigi vėlą jį ištrėmė, bet kur apsigyves jis — nieks nežino, nes vieta nepaženklinta,

tik nevalia buti jam Suvalkų rėdyboj. Už ką jį ištrėmė tai nežinia, bet matomai tik kaipo „nepatinkamą“ arba „nužvelgtą“ ypatą iš anksto prašalino, kad kartais nepadarėtų kokių „maišačių“. — Aiškūs policijos nėrimasi iš kailio! — Už sumušimą Pilviškių monopoliaus, jau daugumas nukentėjo. Teip: Ant. Štaneika (iš miestelio) po 4 savaitių sėdėjimo buvo parėjęs, bet 24 rugs. paėmė ir dabar nežinia kokią bausmę užkraus. Teipgi paėmė ir Besasparį iš Pilviškių, už daužymą monopoliaus. Jurkšų (Pažerių vals.) M. Kačergutis sėdėjo laštoj 7 savaites ir buvo jau paleistas, bet 24 rugs. vėl paragino Senepilėn, bet šis jau nebepasirodė. Dabar dar žemsargiai su kareiviais gauda Bartininkų (Pilv. vals.) Račkauckutį, Pinčškęs Matijošaituką ir Žečkalnių (Griškabudžio vals.) T. Štrimą. Pas Štrimą jau buvo 4 sykius krata dėl paėmimo, bet paimti nepasisėkė.

Taigi belakstydami dabar žemsargiai su kareiviais po kaimus padaro daug nesmagumų. Teip 23 rugs. važiavo paimti minėtąjį Račkauckutį. Bevažiuodami užtėmijo medžiojantį Kriauniškės Juozą Antanavyčių. Vyresnysis žemsargis (prie jo buvo du kareiviai) paliepė kareiviams vyti; tie palikę šautuvus ant vežimo pradėjo vyti nekaltą vaikiną. Juozas, matydamas, jog neišbėgs išnarinėjo šautuvą ir bėgdamas išmėtė. Pasiviję kareiviai pradėjo tasyti, mušti nagaikomis reikalaudami varždžių, nes lažą buvo radę. Bet matydam, kad nieko nebus pradėjo reikalauti pinigų „ant šnapso“ ir prievarta vedėsi į krumus. Bet ant nelaimės kareivių čia atbėgo keletas Juozo kaimynų ir pradėjo niekinti caro bernus už tokius pasielgimus. Vienok kareiviai nagaikoms užkirto ir šiems ir čia pasidarė

toks liarumas, kad aplinkiniai vyrai subėgo žiūrėti. Tai matydami, žemsargis ir kareiviai atsitraukė bijodamies įkišti kailį į „veliušį“.

Tai ko jieško caro apjakę bernai! Jiems nerūpi gandyti vagis, žmogžudžius, bet jie kankina nekaltus žmones reikalaudami pinigų. Ar gi dar neatsidarys žmonių akys, regint tokias tragedijas lošiant caro tarnus?! Ar ilgai dar žmonės laikys carą ir kareivius Dievo paskirtus? Bet ne! Jau Lietuvos liaudis kas kartą labiau susipranta ir tas jų susipratimas bus nūgriovimu caro valdžios sauvales ir niekšyščių!

Paviškio Juozas.

Skriaudžiai (Senap. pav., Suvalkų gub.) 29 liepos iš čia per gubernatorių ir Seinų vyskupijos valdytoją Antanavyčių, tapo atstatytas nuo vietos vargonininkas p. P. B. Pribovo jis į Skriaudžius rugsėjįj pereitų metų ir savo gabumu ir pasielgimu tuojaus atkreipė ant savęs visų atydą. Dvasiškią jį mylėjo už puikų atlikimą savo pareigų bažnyčioje, o parapijonai — už platinimą ašviesos tarp jųjų. Jis nė vienam neatsakė duoti savo naudiugą pamokinimą, dalino knygutes pasiskaitymui ir tt. Jo idealas buvo lietuvystė. Jis aną mokėjo išplatinti net ten, kur to nieks tikėtis negalėjo. Teip, netoli nuo Skriaudžių yra miestelis Veiveriai, kuriame jaunumenė teip sulenkėjus ir surusėjus, kad net lietuviškai tarp savęs suvis nekalbėdavo. P. B. tuojaus surado budą patraukti anuos prie lietuvystės: sukvietęs „panaites“ pradėjo jas mokinti pagal gaidas lietuviškas dainas. Iš pradžios tas choras buvo menkas, bet kad dainos gražiai skambėdavo atsirado kas kart daugiau norinčiųjų. Malonu budavo paklaudyti, kada choras iš 20 ypatų po vadovyste p. B. užtraukdavo keturiais balsais lietuviškas dainą. Net

vietiniai maskoliai-mokytojai neiškęsdavo nepagyre lietuviškų dainų. Apart to, p. B. mokino chorą daininikų Senapilėje, dėl rengiamo lietuviško vakaro. Bet nelemta jam buvo matyti vaisius savo darbo! Darbavimasi p. B. pasirodė keistu caro bernams ir štai gubernatorius, liepos mėn. perstatė jį Seinų vyskupijos valdytojiui Antanavyčiui, kaip neištikimajį valdžiai ir kaip bėrusį į minią atsišaukimus iš bažnyčios lango per atlaidą škapliernos Skriaudziuose. Antanavyčius, tas ištikimasis caro pusbernis ir uolus policijos agentas, pasirupino kuogreičiausiai p. B. iš vietos atstatydinti. Gavęs popieras, p. B. išvažiavo nežinia kur ir Skriaudziečiai mislijo, kad ant to viskas užsibaigė. Bet kur tau! Į penktą dieną perpiete atpyškėjo trys vežimai žandarų, žemsgarių su Veiverių vaitu, Senapilės viršininku ir prokuroru ir apstoję langus ir duris „špitolės“ puolė į vidų areštuoti vargonininką! Bet ant laimės ne tik vargonininko, bet ir jo daigtų kambaryje jau nebuvo, tai smarkieji karzygiai (jų atvažiavo 19, kad suminti vieną!), it musę kandę, nucimpino atgal, keikdami maskoliškais žodeliais. Bet viršininkui matyt buvo gėda, kad nekaltus žmones gauda, taigi su prokuroru nuėjo pas kleboną Bliudzių melsti, kad pavelytų jiems apžiūrėti vargenus, nes ten buk esanti tipografija (spaustuve) paslėpta. Žinoma, ant vargonų nieko nerado. Negerai klebonas daro maskolius į bažnyčią leidams ant revizijos. Jie dabar neva prašo gerumu, o kit kart įsidrąsinę nesugėdės ir duris išlaušti. Bažnyčioje policija neturi tiesų kratas daryti, jei bent iš Augščiausio paliepimo, o klebonas neturi tiesų į bažnyčią maskolius leisti, be daleidimo vyskupo.

Vargonininkui išvažiavus, da-

vatkos, matydamos, kad policija jį gauda, paleido visokias paskalas: buv vargonininkas buvęs „cicilistas“, skelbęs naują tikėjimą ir dar daugelį kitokių piktadejyščių darydavęs, už ką net vyskupas liepęs maskoliams aną paimti. Net patas klebonas Bliudzius, kurs pirma visaip jį gyre, pasakė, kad vargonininkas buvęs bedievis. Tokią tai padiką sulaukė p. B. už savo gerą širdį ir meilę tėvynės!

Bet štai šiése dienose pasklido garsas, kad p. B. atsilankęs Skriaudziuose ir aplinkiniuose ir tuoj visi vienkart vel aną pradėjo girti ir gerbti. Kada paklaustau vienos žmonės kodėl ji taip dabar giria buvusį vargonininką, nes prieš keletą dienų jį peikė, — atsakė: „o ką, širdelė, jis „cicilistas“, dar dagirdęs, Dieve mylėk, gali peršanti!“

O žmonija, kaip tu atmaininga! *Kazaliuks.*

Isz Didz Britanijos.

Pranešimas.

Apie Lietuvos Socijaldemokratų Partijos šaką Škotijoje jau buvo kartą minėta „Laikė“ (N3). Ta kuopa susitvėrė vasario mėn. 1903 m. Bellshill'yje. Nežiuriūt ant mažo sąnarių skaitliaus ir pašalinių kliučių, jį jie vienėk laikėsi ir išpa lengvo varė pradėtą darbą. Šimet 6 d. rugpiučio tarp kuopos narių kilo užmanymas paimti atsakančią vietą susirinkimams ir įsteigti knygyną. Sąnariams ant to sutikus, tapo paskirta 3 ypotos sujieškoti atsakančią vietą. Atrado nors ir nepigų kambarį, kur gali susirinkti į pora šimtų ypatų. Neskaitlingai kuopai yra gana sunku iš materiališkios pusės, bet vis gi rįžomės visa gale darbuotis labai mūsų brolių, ir 13 d. rugsėjo knygynas su skaitykla tapo atvertas. Knygynas ir skaitykla atviri nuo

6 val. po pietų iki 10 val. vakaro — prastomis dienomis, o šventadieniais (nedėliomis) nuo 2 val. po pietų iki 10 v. vakaro; subatomis — nuo 10 val. ryto iki 10 val. vakaro. Knygyną turi tiesą lankyt visi be skirtumo, vyrai ir moters. Knygyno vieta: Masonic Buildings — Lesso Hall Magn str. Bellshill.

Užkvietimas.

Mūsų L. S. D. P. kuopa kreipiamės į visus lietuvius ir lietuves, gyvenančius šioj apie linkėj nepatingėt atsilankyt į mūsų skaityklą. Apart gerų knygelių ir laikraščių, kuriuos galima čia dovanai pasiskaityti, bus aiškinama apie darbininkų reikalus ir apie kovojančius mūsų brolius tėvynėje už neprigulmingą ir laisvą Lietuvą.

Kreipiamės taip gi į lietuviškas kuopas, draugystes, knygynus ir redakcijas — teiksis gal sušelpiti mūsų biblioteką laikraščiais, paveikslais ir šiaip visokiais išleidimais.

Mūsų, L.S.D.P. kuopa, tariam širdingą ačių „Laiko“ išleistojuoms, kurie atsiminę sunkų mūsų žingsnį suteikė auką — „Laiką“, — ir tuomi matomai sušelpė vienintelę visoj Škotijoje lietuvišką biblioteką.

L.S.D.P. kuopos sekretorius
K. Kundrotas,
2 Brich-Bldg
Mossend E. Scotland.

Politiszkos žinios.

Maskolija. Revoliucija iki šiol siautė po visą Maskoliją, bet jos velkmės (streikai, demonstracijos ir tt.) atsitikdavo įvairiu laiku įvairiose vietose. Dabar gi, šią savaitę, revoliucija apėmė visą Maskoliją, o ypatingai sostapyles — Peterburgą, Moskvą. Revoliuciją, kaip visados, varė ir varo darbininkai, beturčiai po vadovyste socialistų arba socijaldemokratų. Pasiturinčios luomos

prisiglaudusios prie sau atsakančių partijų, — kaip, pavyzdin, — liberalų, demokratų — buvo aprimusios ir buvo besirengusios kovoti prieš socijaldemokratų — abelnai — prieš revoliuciją (pvz. rengiamas visų bajorų susivaziavimas). Ta liberalų bei demokratų pakraipa kilo iš caro duotos jiems „dumos“, t. y. neva seimo ar parlamento. Bet Trepovo „plieninė ranka“, iškirstydama visokius susirinkimus, užčiaupdama visiems burną, suglamžydama spaudos laisvę — parodė ir tiems ponams — buržujams, kad da revoliucionieriai turi dikčiai dirbti... ir štai vienu sykiu apsiaučia didžiausius miestus *visuotinas politiškas streikas* — tas pasekingiausias įnagis kovoje su apginkluotu despotizmu. Sustojo geležinkeliai — valdžia negal atvežt kareivių numalšinti streikuojančius mieste: pirmiausiai darbininkus su studentais, toliau — visus technikus, inžinierius, gydytojus, aptiekorius ir visokius profesjonalistus ir biznierių, kurie pritardami revoliucionieriams uždaro savo biurus (ofisus) ir magazynus, reikalaujami laisvės — laisvės žodžio, spaudos, susirinkimų ir tt. Prie šitų streikių prisideda ir kai kurie valdininkai... Mieste tyku ir tamsu... Tik bombos kartais trukdamos į kazokus ar į policiją padaro trenksmą ir šviesą ant minutes...

Geležinkelių, pačtos ir telegrafų streikai platindamies po visą Maskoliją padarė tai, kad visiškai tapo atskirti nuo svieto šie miestai: Varšava, Ryga, Liepojus (Lietuvoj), Ekateri noslavas, Harkova (studentų ir darbininkų rankose), taip gi Moskva ir Peterburgas. Caras sėdi Peterhofe, kareivių apstotatas ir rengėsi išbėgt iš savo tėvynės; tam tikslui stovėjo Kronstate gatavas caro laivas „Poliarnaja Zvezda“, o mažesnis laivas „Stella“ stovi Peter-

hofsuose, bet ir tai abejoja, ar pasiseks ištrukt. . . .

Tuotarpu eina žudynės Ekatėrinoslave 15 streikierių užmušta apie 30 sužeista. Odesoje užmušta 20 streikierių, sužeista 60. Peterburge Maskvoj ir kitur—da nežinia skaičiaus nužudytų. Kijevoj revoliucionieriai nužudė policijos viršininką. Čia atsitiko reta naujiena: kazokai atsisakė šauti ar užpulti ant minios streikierių. Kazokų aficerių areštavo. Sevastopolyje ant kariško laivo pakilo maištas. 400 jureivių areštuota.

Vitte aną dien perstatė carui visą dalykų stovį ir patarė duoti konstituciją, su visoms laisvėms. Caras purtėsi, bet galų-gale turėjo sutikti ir pamedėlyj pasirašė ir išleido manifestą, kuriame skelbia visiems gyventojams civilišką ir politišką laisvę, tiesą rinkimų į parlamentą, duoda susirinkimų, žodžio, spaudos ir draugijų laisvę, užtikrina ypatingą nepaliediamybę. Tas viskas pavesta įgyvendinti ministerių prezidentui Vittei. Vitte dabar viską taiso pagal savo nužiūrėjimą, jis renka ministerius. Ir teip, vidaus dalykų ministeriu bus kunigaikštis Al. Obolenskis, buvęs finansų ministerio draugas; finansų ministeriu busias M. Romanovas; senatorius M. Koni bus teismų (justicijos) ministeriu. Švietimo ministeriu bus M. Krosovskij, kelių ir komunikacijos ministeriu bus M. Ziegler von Schaffausen, buvęs šefas geležinkelių departamento prie finansų ministerijos.

Dabar Maskolijoje bus daug naujienų ir gal—but Vitte išgelbės caro sostą ir žmonėms davus liuosybę gal—but revoliucija nutyks, vienok šiandien revoliucija dar nepasibaigė, ir revoliucionieriai ypatingai turi būti ant atsargos, kad nereikšta liuosybė nebutų tik viliojimu. . . .

Čia. Pietų Amerikoje. San-

tiago mieste buvo didelis sumišimas: iškilo visuotinas streikas, ir darbininkai streikieriai buvo policijos ir kariuomenės užpulti. Sėpytnios ypatingos užmuštos, 80 sužeistų.

Isz Amerikos.

Rooseveltas bus demokratų kandidatu.

Laikraščiai rašo, kad Theodore Roosevelt 1908 m. busias demokratų nominuotas ant prezidento ir gausias teipgi paramą nuo republikonų partijos ir tokiu būdu jis liks vienbalsiai išrinktas prezidentu. Keli garsiausi demokratų vadovai esą persitikrinę, kad Roosevelto populiariskumas ypač pakilo tarp demokratų pietų valstybėse.

Tai bent nebus mulkinimų, kaip demokaaiai su republikonais susidės ir išvien išsirinks sau „karalių“, tai darbininkai turės tik vieną savo priešų kapitalistų partiją. Bet tada republikonai ir demokratai neišrodys vieni kitiem klastų ir jų šunybės bei vagystės bus labiau paslėptos. . . .

Muitų pakėlimas.

Tarp Suv. Valstybsų ir Vokietijos eina ermyderis už muitinę akcызę. Jeigu Amerikos valdžiai nepasiseks įgriebti permainų, arba sumažinimo muitų, tai Amerikos pramonei bus didelis kirtis. Štai keli pavyzdžiai: muitą ant javų vokiečiai pakelia viršaus 114 centų ant dolerio, ant miltų 157 centus, o ant turkų kviečių (kornų) 212 dentus ant dol. Teip pat pakėlė muitą ant lašinių: pirma buvo 5 dol. dabar—9 dol. už 100 kilo, o už kiaušieną ir jautieną 200 centų ant dol. Amerikos valdžia rimtai imasi už darbo ir pradėjo daryti diplomatiškas tarybas apie nužeminimą tų tarifų, kuriuos esą stačiai atkreiptos prieš Amerikos visuomenę, o dau-

giausiai nenaudai kapitalistų, už tai ir valdžia rupinasi. . . .

Bai si o s s k a i t l i n e s .

Statistika atsitikimų ant geležinkelių bėgyje 12 mėnesių iki 30 berzelio šių metų, parodo, kad likosi užmušta 886 pasazieriai, t. y. 11 daugiau negu pernai; sužeista 4,123 daugiau negu pernai. Darbininkų tapo užmušta 106 mažiau. Traukinių susmušimų ir tt. buvo 2766. Kompanijoms blėdies pasidarė \$2,410,675.

Tik spangas kapijalistų godumas leidžia tokiai daugybei žmonių prazuti.

Reikalauja prašalinti kunigą.

St. Louis, Mo., 22 spalnio, saleje „Stole“ buvo šv. Stanislavo (lenkiškos) parapijos susirinkimas, kursame tapo priimta rezoliucija, kad kunigas Urban Stanovski būtų tuojaus atstatytas nuo klebonavimo.

Delei padalinimo Revoliucijos auku.

Nesusipratimas, nesvarstymas šaltai reikalo, vienam ar antram dalyke, visados atneša blogus apgailėtinus vaisius. Bepamatinis užsiuolimas p. Lizdeikos S. Dem. Par. atstovo Lietuvoje padarys blogą pasekmę: bent per tūlą laiką sustabdys tolesnį plaukimą rev. aukų. P. Lizdeika trumpai apmąstęs išduoda nusprendimą: buk aukos lietuvių Amerikiečių nėra atsakančiai sunaudotos, buk revoliucijinį judėjimą Lietuvoje, varo ir palaiko vien „Darbininkų Balsas“, S. D. P. ir tt. Kas žiuri į vidurinį Lietuvoje judėjimą be saumylstės ir vienpusevimo, tas ištikro pripažins, jog p. Lizdeika ir jam pritarianti neturi savyje pamato. Prie dabartinio judėjimo mūsų tėvynėj yra prisidėję abelnai visi apšviestiesni tėvynainiai. Neapsiriksiu išsitarda-

mas, jog šiandien didesnė dalis Lietuvos sandarbininkų, ypatingai ukininkų, vaikai kurie varo revoliucijos agitaciją, kelia neprielankias randui demonstracijas, daužo piktybės urvus „monopolius“ ir galabi ja Lietuvos budelius ir visokius šunelius, visai S. D. P. atstovo nepažįsta ir „Darbininkų Balsą“ teipgi nėra matę savo akimi. Nelemtą savo padėjimą mato ir atjaučia, vien žmonės apšviesti. Tik per apšvietimą ir patobulinimą proto mes pradėjome atjausti ir suprasti savo skriaudas. O supratę pradėdame traukti vergystės pančius, kurie verziams rankas ir kojas. Lietuvių tauta buvo pasmerkta nualinta ant proto, gulėjo lopšyje tamsybės ir nežinės per šimtus metų. Ir šiandien tik užsimerkęs negali žiūrėti kas ją iš to letargo pribudino. Jeigu šiandien paminėsime bent sandarbininkus „Aušros“, „Varpo“ ir „Ukininko“ ir išdavėjus įvairių judinančių lietuvių protą brošiurėlių, tai bus aišku, kad ta garbė priguli ne vien p. Lizdeikai, S. D. P. atstovui. Bereikalo p. L. mums nori įkalbėti, kad revoliucijos judėjimas Lietuvoje tapo prirengtas ir sukeltas į porą dienų arba į porą metų. Šiokis tvirtinimas neturi savyje pamato. Ant galų galo mes malonėtume, kad p. Lizdeika žiūrėtų į mus Amerikiečius ir abelnai į dirbančius dėl Lietuvos labo su šviesesnėmis akimis; nekaipo į „cnatlyvus atzagareivius“, bet kaipo į tvirtus dvasėje vyrus, tikinčius, kad išliuosavimas mūsų tėvynės priguli ne nuo carų ir carukų, bet nuo visuomenės kuri per stiprų susirišimą ir kovojimą vienokei neskirstant luomų ir lyčių gali vien atgauti, iškovoti prigulinčias savo tiesas.

Užbaigdams savo patėmyjimą laikau už pareigą patarti, kad Cent. Rev. Kom. Am. nepaisydami ant bepamatinų

uzmėtinėjimų varytų be per-
trukio darbą tolyn. Iš darbo
vaisių, lai naudojasi visi Lie-
tuvos darbininkai kiekvienas
pagal užsitarnavimą.

Su guodone

J. Kazakeryčia.

Dėlei šelpimo revoliucijos

Shenandoah'rio 28 kuopa
L.S.P.A. 8 spalnio turėjo savo
paprastą dvinedėlinį susirinki-
mą. Tarp reikalų savo kuopos
apsvarstinejome apie pa-
dalinimą aukų, sudėtų revo-
liucijos reikalams. Aiškesniam
supratimui to dalyko perskai-
tėme Lizdeikos straipsnį „Pa-
dalinimas revoliucijai paskirtų
pinigų“ ir apsvairstėme visą
Lietuvos revoliucijinį darbą,
žinomą mums iš laikraščių ir
iš privatiškų laiškų. Viską
suvedę į kruvą, atradome:

1. kad revoliucijinį darbą
Lietuvoje varė ir varo vietinė
revoliucijinė partija — Lietu-
vos Socijaldemokratų Partija,
išsišakojusi po visą Lietuvą,
kaip kaimuose, taip ir mies-
tuose;

2. kad dabartinė revoliucija
yra tai pačių žmonių sukilimas
prieš tyronišką caro valdžią;

3. kad tame vadovaudama
L.S.D.P. visados nurodo gry-
niausius demokratiškus reika-
lavimus, su tikslu iškovoti
laisvą neprigulmingą Lietuvą,
pačių žmonių valdomą.

4. kad „draugiečių“ ir „var-
piečių“ revoliucijinio darbo
Lietuvoje visai negirdėti ir kad
priegtam „varpiečiai“ nėra tik-
rais demokratais, o „draugie-
čiai“ nenori neprikulmingos
Lietuvos (žr. „Draugo“ N. 3),
ko mes iš širdies trokštame ir
autgalo.

5. kad Amerikos lietuviai
aukavo pinigus su ta mislia,
jog jie pateks L.S.D.P., ką pa-
rodo nusiųstos „Darb. Balsai“,
aukos be C.R.Š.K.A. (Bostono
lietuviai ir k.) ir pasipiktini-
mas tulų lietuvių [Brooklyno
liet.] už paskyrimą dalies pi-

nigų „draugiečiams“ ir „var-
piečiams“.

Taigi pasiremdami ant viršuj
nurodytų motyvų mes, 20 kuop.
L.S.P.A., protestuojame prieš
tokį netikusį Centrališko Re-
voliucijos Šelpėjų Komiteto
padalinimą revoliucijai paskir-
tų pinigų, už jo saivališką pa-
sielgimą. Mes patariame to-
liaus surinktus revoliucijai pi-
nigus siųsti tiktai L.S.D.P. per
„Darb. Balsų“ redakciją, kuri
yra tos partijos atstovu. Jeigu
Centrališkas Komitetas neap-
siims tai pačaryti, tai pataria-
me visiems, kurie šelpia pini-
gais revoliuciją, kad siųstų
tiesiog „Darbininkų Balsų“
redakcijai, arba kaip pirmiaus
buvo, redakcijoms „Lietuvos“
ir „Vienybe“, jei tos apsiims
persiųsti tas aukas L.S.D.P.

Tą mes vienbalsiai nutarėme
ir trokštame kad ir kiti tam
pritartų.

28-ta kuopa L.S.D.P.

Isz lietuvisku dirvu Amerikoje

Pittsburg, Pa. 40 kuopa
S. L. A. pildydama konstitu-
cija, parengė prakalbas su de-
klemacijom 15 dieną spalio.
Pirmas kalbėtojas buvo J. B.
Mickeyčius prezidentas 40
kuopos S. L. A., kuris savo
kalboje išaiškino ne kuriuos
mierius S. L. A. ir pratarė, kad
kalbėtojai turi kalbėt ne poli-
tiškai, tik apie Susivienijimo
reikalus. Ne žinia ką mūsų
prezidentas supranta po žodžių
ne kalbėt politiškai.

Po kalbą deklemavojo eiles
J. Kvederiūtė. Deklemacija
klauso tojam labai patiko.

Toliaus kalbėjo Fort. Bago-
čius, kuris savo ilgoj kalboj
nurodė nerangumą lietuvių
tautos veikimuose ir ragino
stoti į eiles tautiškų organiza-
cijų, apleidus karčiamas ir tt.

P. Sadula dekliamavojo
eiles. J. Miliauckas kalejo,
nurodydamo, kad S. L. A. pri-
sidėjo iš dalies prie atgavimo

spaudos ir išliuosavimo mūsų
senosios tėvynės, iš po letenos
šiaurinio meškino, prisidėda
mas nors su maža auka mede-
giškai.

Kalbėtojas už-
manė paaukaut kiek nors re-
voliucijai, bet prezidentas 40
kuopos J. B. Mickeyčius už-
girdęs žodį revoliucija, stoji
lyg perkunijos įtrenktas ir mė-
rėkti, kad kalbėtojai semia
medegą iš socializmo, nors
kalboje visai nebuvo to minėta.
Ketvirtam skyriuj konstituci-
joj yra pasakyta: „Sergėti lie-
tuvišką tautą, nuó visokių pri-
spaudėjų, kurie alina, slėgia
mūsų tautą politiškai, demora-
lizuoja doriškai ir protiškai“.

Taigi matosi, kad Susivieniji-
mas ne užgina kalbėt ne apie
socializmą, o prieš carą ir
skriaudėjus dar stato pareiga
kovoti. Bet mūsų prezidentas
nematydamas, kas konstitucijoj
darosi, tiesiai uždejo cenzurą
ant kalbėtojų ir išardė Susi-
vienijimo tvarką. Matydamas
kuopos, jog iš vaidų, sukeltų
per poną Mickeyčių, gero ne-
bus, pasirizo paaiškinti susi-
rinkusiems, jog cenzura susi-
rinkimui ne reikalinga.

Mūsų prezidentas išgirdęs
kalbą sekretoriaus, šoko bėgti
iš svetainės, šaukdamas: „Ne-
duokit aukų revoliucijai! Ei-
nam, — jau susirinkimas pasi-
baigė! Aš einu namo!“ Bet
mūsų viengenčiai turi supрати-
mą geresnį, negu prezidentas
40 kuopos S. L. A., nes neatsi-
sakė nuo aukų ir nebėgo iš-
svetainės su prezidentu. Su-
aukavom 5 dolerius iš kurių
skiriame \$2,00 mokslaeiviams
ir \$3,00 revoliucijai. Pinigus
prisiunčiam „Vienybės“ rėdy-
tei, kuri tegul atiduoda pini-
gus mokslaeiviams ir revo-
liucijos reikalams, tegul atiduo-
da L. S. D. P., — siunčiant į
„Darbininko Balsų“ redakci-
ją. Butume siuntę C. R. Š.
Kom., bet kad patemijom, jog
kasierius Cent. K. R. S. A.
atsisako, tai siunčiam juos
„Vienybei“, kuri tiek daug

laiko aukas rinkdamą, atliko
teisingai tą darbą.

Mūsų prezidentas 40 kuopos
apskundė tulus sąnarius Cen-
trališkam prezidentui, kas ma-
tyti iš Tareilos laiško, kurį
skaitė per susirinkimą 22 spa-
lio. Kuopa matydama mela-
ginga elgimasi prezidento, iš-
tarė jam panieką ir atstatė
nuo prezidento, o išsirinko sau
kitą, Antaną Palupį, kuris gal
dirbs ką nors geriau, negu —
buvusis, dėl lietuvių. Ne-
smagu darosi, matant tokius
darbus mūsų atstovų! Butų
labai malonu, kad iš tarpo
mūsų pranyktų toki nesupra-
timai.

Vardan 40 kuopos S. L. A.

Sekr. *J. M. Maskeliunas.*

Hazleton, Pa. 16 spalio,
man pribuvus į šį miestelį, ra-
dau gerą burelį susipratusių
lietuvių tarp kurių labai norisi
po draug su jais darbuotis kiek
galima dėl labo savo brolių
lietuvių ir brangios mūsų tė-
vynės. Čia randasi užtektinai
lietuvių su gerais norais dirbti
dėl savo tautos, bet per suva-
dziojimą priešų visi tie norai
neatneša viešo apsiereikimo ir
lieka be naudos, ne pradėjus
anot jų pasakos krutėt tautiš-
kai greit galima užsipelnyt sau
visokius pravardžiavimus la-
biausiai apšaukimu „šliuhtar-
niu“, kuriuo tarsi visiems pasi-
biaurėtinu vardu mėgsta tan-
kiai apšaukti savo priešus mų-
sų bažnytėlė, nevat ir toki ne-
kenčia, ką nesupranta ne pras-
mės to žodžio. Bet paskutiniu
laiku mes pobiskį imam krutėt
ir mėgysim ka nors veikti ir
tarp kitų savo brolių.

Paskutinėmis dienomis lai-
kėm susirinkimą mūsų silpnai
iki šiol gyvavusios 45 kuopos
S. L. A. per kurį prisirašė 5
nauji sąnariai ir nutarėm imtis
smagiau už darbo, kad sustip-
ryt ir padaugyt kuopa ant ko
turim viltį kada nusprendėm
daryt tankesnius susiėjimus.

Prieg tam turiu pranešti

kad 1 spalio pas gnodotiną p. Remeikį mums keliems užsiminus apie reikalą šelpimo kankytinių nukentėjusių už revoliucija Lietuvoj, tuoj sumetė \$13,30 kuriuos išsiuntėm ypatingai mums žinomam kankintiniui Olonecko gub.

Aukavo šios ypatos: Adomas Remeikis, Marijona Remeikienė, broliai Merkevyčiai, St. Kelmonas, Vincas Miščinskas, Jurgis Valinčius, Adomas Grikis, Adomas Grikis (suntas) Franas Remeikis, Karolis Blaškevyčių, Petras Dabrilauckas, Vincas Žakas, Juozas Dabušinskas, Petras Žakas, Petras Miliuackas, Pijušas Barkaukas, Tamčiūs Kupstas.

Merkevyčius.

Ansonia, Conn. Pas mus susitvėrė teatrališka kuopelė iš vietinės ir aplinkinės lietuviškos jaunumenės. Rengiama lošti komediją „Lėkė kaip sakalas, nutupė — kaip vabalas“. Myletojai labai uoliai imasi už darbo; nekurie net ant atminties išsimokino visas savo roles (Iš tų priguli pažymėjimo p. Joniška D. ir p. I. S.). Gaila tik, kad ant pradžios paėmė persunkų veiklą lošimui. Ansonijos publikai tas veikalas bus suvis nesuprantamas, nes čia aš šviestų ir susipratusių lietuvių nėra, o turinys veikalo pritaikintas vien tik suprantantiems socializma. (Ne tiesa. Toje komedijoje nėra judinamas socializmo klausimas. Ten tik parodo gyvenimą Maskolijos revoliucionierių, kurie, tiesa, sykiu yra ir socialistais, ir policijos šunybes, daromas dėl... biznio. R.).

Apie draugystės ar susivienijimus Ansoniečiai ir girdėti nenori, nes juos koks ten kunigas įgazdino, kad į jokiais draugystės neprisirašytų, nes esą, bedieviais tapsite. Yra čia tik draugystė kokio ten šventojo, užtvirtinta per tą pat kunigą, tai ta šiaip teip gy-

vuoja. Vietoj mokėti į draugystes, ansoniečiai geriaus mėgsta tuos pinigus pragerti. Mat kaip gerai kunigėlis pamokino! Gėda jums, Ansoniečiai! *Iušnakojis.*

Waterbury, Conn. Dar pavasaryj vietinis revol. kom. užkvietė vietines pagalbines draugystės, idant po kiek išgalint iš savo izdo paskirtų reikalams revoliucijos, esančios Maskolijoj. Nė viena iš užkviestų draugysčių neparodė revoliucionieriams kovojantiems už tėvynės liuosybę jokia sanjausmo; net draugystė laisva, nešiojanti tautišką, D. L. K. Gedimino, vardą, atsiskė. Tai tau Gedimino sunų! Tą šalį, tą brangų tautos turtą, kurį Gediminas su pasišventimu savo tautiečių — mūsų prosenių krauju apgynė nuo rusų, lenkų ir vokiečių, mes nė mažiausio sanjausmo neparodom, tačiau Gedimino vardą nešiojam. Vėliaus ta laisva draugystė sauja ir tai diktą sauja dolerių ant neverto minėti dalyko apvertė. (Jei neverta minėt, tai neverta nė rašyt. O jei minite ir rašote, tai butinai reikia įvardyt. Red.). Juodulyse. Bet praėjo.

20 d. rugs. buvo parengta prakalbos ir deklamacijos su dainoms. Kalbėti buvo užkviestas Dr. Šliupas. Deklamacijos, dainos ir kalba ganėtinai publikai patiko. Tas gražu.

Ant 28 d. rugs. buvo parengtas per 11-tą kuopą Sus. L. A. ir S. Daukanto dramatišką dū-tę teatras „Kova“ ir balius naudai tautiškos kolonijos ir (pusė) S. Dauk. dram. dr-tės. Perstatymas nusisekė kuogeriausia ir butume šiek tiek uždirbė, kad nebutų atsiradę priešų. Mėsininkas žydelis persivertęs ant „lietuviško kataliko“, riubsiuvis su savo darbininkais, ir keli nesuipratę vaikinai iš Lietuvos Sunų draug. kapelijos parengė

ant to pat vakaro balių, idant pakenkti virš minėtam teatrui ir baliui.

11-ta kuopa S.L.A. ant ateinančio lapkričio mėn. rengia fair'us naudai „Tautiškos pavargusių kolonijos“ šits darbas kaip rodos bus vienas iš vertų pagyrimo, antras: tai Lietuvių Politiško neprigulmingo klubo rengiama didinti esančią svetainę kuri kaštuos vien padidinimas tarp \$5,000 iki \$6,000; už tai bus didelė (gal tarp Amerikos lietuvių didžiausia) ir graži svetainė, už ką Liet. Pol. Nepr. Klubas užpelnys garbę, nes mes iki šioliai neturėjom atsakančios lietuviškos svetainės, už tai turėjom duotis iki šioliai svetimtaučiams išnaudoti.

Virš minėtas klubas užsielpo paguodą ir už tai, kad savo svetainėj daleidžia visokių tautiškus susirinkimus atlaikyti veltui. *Vietinis.*

Susivienijimo L. A. reikalai.

Dabartiniame laike visa lietuviška visuomenė, yra užsiėmus visokiais svarbiais darbais, kuriuos rodos tik ir reikėtų visiems vienybėje ir sutikime dirbti. Tiesa, tuli mėgina šį-tą su tikra širdžia ir pasišventimu veikti, bet už tai randasi ir tokių kurie kartas nuo karto daro visokius užsimojimus, kad sutrukdyti tą lietuvių darbą.

Tik pasižiūrėkim, kas darėsi prieš XX seimą S.L.A. Provos Komisiją (du sąnariai iš trijų) matydami, kad užvesta prova su S.L.R.K.A., kabina dideliais pluoštais iš izdo pinigus, kuriuos lietuviai yra sudėję delei posmertinių, sustabdė provą iki seimui, padarydami kokią galėdami sątaiką, kurią tik seimas galėjo užtvirtinti arba atmest. Po padarymui minėtos sątaikos, kuri tuom laik ir dabar nieko neženklina, nes XX seimas ją neuztvirtino

ir neatmetė, bet padidinęs provos Komisiją ir tajai gi Komisijai pavedė visą valią, t. y. kaip „komisija“ matys ir galės padaryt geriaus delei S. L. A. teip tegul padaro. Todėl žiurint nevienpusiškai, rodos nebuvo verta, vieniems ant kitų užsipuldinėt, nė gi „Judošais“, „pardavikais“ ir kitokiais nepadoriais žodžiais niekintis. Esam visi lietuviai ir viešos motinos vaikai, kiek galėdami rupinomės ir rupinamės S. L. A. praplatinti ir išstobulinti Prova S. L. A. su S. L. R. K. A. dabar stovi ant rankų Provos Komisijos, todėl tas aiškiai parodo, jog nieks nieko nepardavė ir nemėgino parduoti, tai kunigie „pasidavėliai“ ir „Judošiai?“ Jei nekurie iš mūsų tikrųjų brolių tokiais buvo ašaukti, tai tas buvo padaryta be mažiausios teisybės. Keletą „carų“ ir despotų ir mudu su Astramskiu, esam gavę už tai, kad padarėm trumpą nurodymą per „Vienybę“, kad kuopos turėtų kantrybę ir nedarytų jokių „extra“ susirinkimų delei provos reikalų, nes tą juk kuopos turėjo laiko ir ant bertaininių savo surinkimų be jokio skubinimo apsvarstyt. Rašydami nurodymą, kad kuopos susilaikytų nuo „extra“ susirinkimų, turėjom po ranka kokią 38 kuopos sekretoriaus p. Šunskio, kuris savo laške pranešė, kad ant 38 kuopos „extra“ mitingo esą susirinkę tik apie 10 sąnarių ir tie tarp savęs nemažai prisiliarmavę išsiskirstė. Protestą pagal p. Mikolainio kurpalį tik keli sąnariai pasilikę nukalė. Tai gi turėdami tokį pranešimą laikėm sau už priderystę paduot per organą „V.“ nurodymą, kad tas būtų svarstyta ant reguliariškų pilnesnių bertaininių susirinkimų, nes tai yra reikalas ne kelių ypatų, bet visų S. L. A. sąnarių. Tai darydami turėjom gryną sanzinę ir šiandien tokioje laikomės, todėl benei kalingai nekurie mūsų broliai

ir garbingi S. L. A. sąnariai mus apšaukė „carais“ ir „despotais“. Malonus Broliai! caro, despotų ir kitų visų skriaudėjų, iš širdies, drauge su jumis vis neapkečiame ir iš jų darbų biaurimės. Bet tas viskas praėjo; prisiejo nukentėti, nors ant to neužsitarnavom. Pakentėjom, tai mažas dalykas, ir šio jaučiames, kad esame kamie nors lietuviams patarnavę. Kada gi jei butumėm kaip ir daugumas mūsų brolių, saulyčiai kur sėdėję ir iš lietuvių tik sau gerą gyvenimą traukę, tai būtų nieks mūsų neužkabingę, bet kaip paprastai yra pas lietuvius sakoma: „tai yra gerai ir puikus vyras, nes jis niekur nesikiša“, vien būtų išgirsta.

XX seime pasirodė, ką tie „protestai“ ir niekinimai vieni kitų pagimdė tarp S. L. A. sąnarių. Atgabeno nesutikimą tarp sąnarių ir su tuom atėmė energiją agitatoriams ir organizatoriams, kuriems apstojus darbuotis, turėjo pasimažyti ir S. L. A. spartus augimas. Dar prieš atidarymą seimo, delegatai tarp savęs rokas ir vieni kitiems savo nuomonės aiškino. Matyt buvo, kaip ir koks vienu-kitiems burelių neužsitikėjimas. Ant seimo atplaukė šimtai visokių velyjimų. Siuntėjai velijimų niekino, katras ką jautė negeru, niekinimui tankiai žodžiai buvo vartoti, kurie klausančių delegatų net veidus svilino. Kaip skurdu yra, kad tarp seimui atsiųstų velijimų atsirado tokių, kurie dėl savo negražumo vulgališkų žodžių galėjo užsitraukti net hausmę nuo Susivienytų Valstijų pačto. Delegatai noroms, nenoroms, paliko dėl sekretoriaus, kad tas apvalytų minėtus velijimus nuo nešvarių žodelių. Vienok seime pasirodė, kad tie visi, kuriuos protestuotojai laikraščiuos net per daug niekino, nebuvo tokiais jau dideliais kaltininkais. Seimas atrado, kad visų su ge-

ra mislia buvo veikta, tik nereikalingas buvo laikraščiuos niekinimas sąnarių, kurie dėl gero S. L. A. visados veikė. Pasidarius nesusipratimams tarp Provos Komisijos, reikėjo palaukti seimo, o apie stovį reikalų, šaltai, be mažiausio niekinimo si kuopoms pranešti, kurios, kaip kad daugumas ir padarė, būtų ir gi ramiai savo įnešimus ir velijimus sutaisę.

Sąnariams nesutinkant, pradžioje kišti nosį, ir mūsų Tautiškąją Organizaciją niekinti ir su pasityčiojimais duot pamokinimus visai neprigulinčios ypatos. Tą darė tyčia, nes geidė matyt, kaip didžiosios Tautiškos šeimynos sąnariai tarp savęs piasis.

Daugumai iš S. L. A. sąnarių gal pateko skaityti 33 num. „Spindulio“, kur p. Ašerukas sau kaip tikras dvasiškasis, neprigulėdamas prie S. L. A. duoda „Susiv.“ nemažai pamokinimų. Męs jau tą Ašeruką iš doros išsikinkiusį mokytoją, nuo seniai pažįstam, nes p. Ašerukas jei negalėjo savo avelių Waterburyje, Baltimorėje ir Philadelphijoje nieko išmokyti, bet jas nuskriaudęs pats net į Pittsburgą atsidurė. Klasių visur pridirbęs dabar po uždanga Ašeruko mėgina Tautiškąjį Susivienėjimą pamokyti, kaip jis turi vestis. Geriau kad Ašerukas pats būtų doriaus pasilaikęs ir nebutų mulkinęs žmonių, nu kurių surinkęs kelis desėtkus doliarų neva sau ant mokslo, kuriuos paskui Bayone City, N. J. sau ant linksmųjų praleido. Nuo tokių mokytojų Susiv. L. A. nieko negali pasimokyti, nes mokytojaus paties darbai lietuviškai publikai jau per daug pasipiaurėtini.

Apsaugok mus Viešpatie nuo tokio mokytojo kuris Waterburyje už blešinę alaus, moterims vežimus malkų skaldydavo. Šalin su latrais!

Per „Vienybę“, dar prieš seimą p. Naujokas ilgokai rašy-

damas aiškino apie „skustbezdalių“ ir išvedė, kad tai sudziuvus bulvė, o „Vienybės“ redakcija pataisė, kad tai esą ne bulvė, bet tai yra ant dirvonų augantis grybas. Mat Naujoką XIX seimas nepagyre už atsiuntimą linkėjimo su kruva skustbezdalių. Už tai p. Naujokas parašė laišką S. L. A. centr. viršininkui, kad duosęs teip kaip Shenandoah'o muzikantams. Supraskit jei XIX seimas nepatiko Naujokui, tai jis duos teip kaip muzikantams — niekįs. Pon. Naujokas beniekindamas S. L. A. juk nieko didelio negalėjo ir neužsipelnė už tai. Naujokas jau yra išsiskyres iš S. L. A. ir nėra jo sąnariu.

Pon. Kazakevyčius savo ilgam straipsnyje „Artinantis XXI seimui S. L. A.“ 42 num. „Vienybės“ išvedžioja, kad esą negerai, kad XX seimas, ką nors nenukryžiuvojo. Baisi, girdi, ironija, atrast kaltus ir nekaltus, o nieko už nykščių nepakabūt. XXI seimas pagal p. Kazakevyčių turi ant to prisigatavoti ir jau iš laiko užkurt laužus dėl savo kaltininkų: Valentanavičiaus, Pasecko, Paukščio ir Tareilos. Kazakevyčius mat „nedespotiškai“ tik teip sau išdavė nusprendimą ant jo naziurėtų ypatų, o XX seimas, kad to nepadarė, tai turės XXI arba XXII arba dar kitas vis gi ką nors nubausti, ir tai sunkiai.

Bet dyvyna, kam XX seimas galėjo tuos prasikaltėlius vėl statyti ant viršininkų? Tur but vien dėl to, kad p.p. Kazakevyčius, Naujokas ir Rutkus turėtų apie ką nors retkarčiais į laikraščius parašyti.

Juk jau nuo tulo laiko iš niekur nematom straipsnelio, kuris skambėtų dėl naudos „Susivienėjimo Lietuvių Amerikoje“. O kaip malonu būtų, kad męs visi išvien kiek mokėdami rašytume straipsnelius raginančius savo brolius lietuvius prie vienybės prie pa-

mylėjimo lietuvių tautos prie gelbėjimo savo tėvynės ir tt.

XX seimas priėmė, kad mums reikalinga turėt „Prieglautos Namais su Kolonija“, bet ar męs matom nors nuo vieno tautiečio straipsnelį aiškinantį lietuviams reikalingumą tos institucijos? Ištikrųjų, pasirodo, kad męs esam linkę rašyti tik „protestus“ niekinimus, erzinimus ir tankiai net sumislytas melagystes.

Lietuviai nė vieno abelno darbelio, dar nesam nuveikę, be vieni kitų išsinekinimo ir be glėbinių „protestų“.

Rengėm Paryžiui „Visasvietinėj Parodoj“ savo lietuvišką skyrių, komitetai susivaidijo. Buvom S. L. A. su kunigais, susivaidijom. Dabar esam be kunigų ir vėl vaidijamės. Tėv. M. Dr. tarpe teip-gi visoki užsimėtinėjimai.

Aut galo Revoliucijos reikaluose, kur svarbiausias reikalas, kad tik pačioje pradžioje vėl nesutikas, ir vėl glėbiais „protestų“. Teip beprotestuodami pasijusim, kad nėra prieš ką protestuoti, nes niekas nieko neveikia, tik „protestuoja“.

Garbingi S. L. A. sąnariai, atleisit, jog čia turėjau net apie daug permažą vertę turinčių dalykų paminėti. Šitą perskaite laukit ką švelnesnio nuo mūsų, nes bus tai paskutinis sykis apie „protestuotojus“ rašyti.

Jusų Tarnas
J. Tareila,
S. L. A. prez.

Westville, Ill. Draugystė šv. Petro ir Povilo, 29 kuopa S. L. A., laikė reguliarišką susirinkimą. Aplikacijas naujiems sąnariams prisirašyti į S. L. A. vienbalsiai atmetė, dėlto kad centrališkai viršininkai jas parupino ne visai tinkančiai, o ir per anksti: Susiv. L. Am. yra dar jaunas, o naujus sąnarius prirašant, tai daugumas nenorės užsimokėt daktarui, ir tokiu budu negalės plėtotis greitai S. L. A.

Patariam ir kitoms kuopoms ir draugystėms pagarsit šitą reikalą per organą ir tada žinosim visų sąnarių Sus. L. A. nuomonę, ar aplikacijos reikalingos, ar ne, o ir ar tokioj formoj ar kitokioj.

Draugystės viršininkai:

Rašt. *F. Miskevičia,*
Pirms. *J. Uzdavinis.*

Tautiečiai, ar eisit iki galni?

Dr. J. Šliupo „naujas kur sas“, jo apskelbtas laikraščiuose, o ypatingai „Vienybėje“ N. 41 (straipsnis „In aukautojus reikalams revoliucijos“), kad ir nustebino Amerikos, o be abejonės, ir Europos lietuvišką visuomenę, nėra p. J. Šl. davė kelis nemažus šuolius atgal iš savo pirmzengystės, vienok — kaip ir galima buvo tikėti — atrado savo priėmėjus ir gvildentojus (tulkus). „D. Viltyje“ 42 num. p. Žambis, azuot arti kokias „lietuviškas dievas“, užsiima „savo“ politika, t. y. tulkuoja „naująjį kursą“ aiškiai, bet, kaip visados esti — pereikūčiai patį savo mokįtoją. Rods, jis nieko naujo nepasakė, tik aiškiau, stačiau paniekino, išjuokė Lietuvos revoliucionierių darbus, tyčiojasi nė daugiau, nė mažiau kaip „Katalikas“ iš demonstracijų Lietuvoje, iš viešų prakalbų, smarkiai kritikuojančių caro valdžią, „raudonos vėliavos su *apgarsinimu* (!?) „auksinėm litarom: „Lietuvių Socijaldemokratų Partija“. Ot dėl ko revoliucija niekai, negraži: kad Socijaldemokratai ją kelia! Bet p. Žambis galų gale (atsiminę, kad jau per daug prisiartino prie „Kataliko“) pavelija socijaldemokratams „seti atsišaukimus, žadinančius žmoniją“. Vienok, ... kad tą darytų jie... tykiai, „nerėkautų“... „Mirnaja revoliucija“!... Tiesa, jis tą varo tik ant galvos Lizdeikos ir 24 kuopos L. S. P. A. ir kitų

protestavusių prieš „padalinimą aukų“ ir nerevoliucijinėms partijoms. „Mūsų visuomenė yra taip silpno sąstovio, — daro išvada p. Ž., — kad tik reik kam nors švilptelt (visuomenės pinigų) o jau protestai ir plaukia“. Ir ačiu tiems „greitamislių rėksmams“ — protestams, „žmonės viską išvirkščiai suprasdami, patikės nebutiem daigtam“. Tai yra, patikės, kad Socijaldemokratai varo revoliucijos darbą, kas yra „nebutas daigtas“ — anot „naujojo kurso“ šalininkų. Tik esą Demokratai bei liberališkieji tautiečiai varo revoliuciją, bet tai gražią, nes tykią, be rėksmų, be randonų vėliavų, kas taip bauriai išrodo mūsų naujiems tautiečiams.

Malonų Tautiečiai, L. Demokratų Partijos šalininkai! Aš netikiu, kad jūs butumėt priešai revoliucijos, jūs tik vaidindami ne savo abazo žmones „greitamisliais“, patps esate „rambiamisliais“, kad rašydami neapmislįjat, ką rašot, ir už tai taip „išvirkščiai“ perstatot dalyką ir užgidijjat faktus, norit, kad kiti visai nelaisvamaniškai įtikėtų, kad tikri revoliucionieriai, tai demokratai, nors tas bent šiandien yra nebutas daktas. Vadinat kitus vienpusiais, o patįs kuobaisiu vienpusiaujat, neatsizvelgdami, ant visuomenės nuomonės, išsidirbusios matomais faktais, kuriuos jūs užginčijat. Jūs įgijot „garbę“, (baisu pamislyt!) pas aklausijajį atzagareivį revoliucijos priešą — „Kataliką“, kurs (N 43) sako, kad dr. Šliupas davęs J. Lizdeikai „tokį sstrų, bet ir pamokinantį atsakymą, kad *Socijaldemokratams* nuo šio laiko *nereikės nė demonstracijų šventvietėse*. Ir *garbė* d-rui Šliupui už *atvirą* tame dalyke *širvį*“, kad... socijaldemokratų ir čionykščius socialistus... degraduoja nuo karzygių... Matot! jau ne kiek reikia iki susitaikymui su tuo atzagariš-

kiausiu šios dienos laikraštplaikiu kurs skelbia, kad visi kovotojai už Lietuvos laisvę yra „kriminalistais“ ir juos tik reikią valdžiai išduoti, kaip liepia pral. Antanavyčius!

Sakot, Lizdeika tame kaltas. Bet jei tai ne liogiškai ir ne „etiškai“ pasielgė, tai ar ir jums reikia taip pusielt ir da keliom eiliom užviršint ir ubagavimais bei visokioms pliovonėms tatau pasmerkt! Gėdamūsų gadynei! Tai negirdėtas publicistikos budas! Ar ne labiausiai, negu Lizdeika, užbegat kelią rinkimui aukų revoliucijos reikalams!? Azuot tą kelią nuvalyt!

Broliai lietuviai, aukaukite ir siųskit tas aukas pagal savo nužiurėjimą. Lai nestoja aukos!
J. N.

Petro Kulikovskio kalba teisme.

(Pabaiga.)

Dėl represijos (sloginimo) tapo paskirti Kutaisov'as ir Čaplin. Cirkuliarai ėmė birte byrėti. Suvaržė išėjimus. Priedė iki tam, kad negalima buvo išeiti ant atvangos, kad ir norėdavai peržengt uždraudimą. Buvo uždrausta net privatiškos ypotoms, šalies gyventojams, kad neduotų mums arklių. Nuo manęs artymiausias sodžius buvo už 200 verstų (Amga). Ten buvo daktaras. Bet kaip tenai prisigriebti ligoniui? Parašyt laišką aseriui, bet kad pačtos nėra, ji — retas atsitikimas. Peržengt uždraudimą negalima, nes nieks neduoda arklių. Daug ir kitų prispaudimų... Ore jautėsi katastrofa. Ištremtieji pradėjo labai nenormališkai gyventi... Ir katastrofa atsitiko... Aš kalbu apie žinomą „Romanovkos“¹⁾ istoriją. Iš artymiau

1) „Romanovka“ tapo pramijtas Jakutske tute Romanovo namas, kur pernai buvo užsibar kadavę 59 iš remtinai, o policija ir karūmenė apgulę tą „tvirtynę“ šaudė per tris dienas...

Vertikas.

sių susivaziavo žmonės ir apreiškė savo protestą prieš Kutaisovo (Plevės) cirkularus. Vienas jų liko užmuštas, keturi sužeisti. Ir štai 55 žmonės liko nuspręsti į katorgos darbus. O už ką? Jų reikalavimai buvo visiškai legališki net iš punkto matymo vietinės administracijos. Jie, tarp kito ko, reikalavo, kad už išėigas bausių senoviškai, ne administratyviškai, o tik teismu. Su tuo ištremtieji taikėsi. Teisėjas žiurėdavo į padėjimą: kitą sykį negalima buvo neišeiti nepasiklausus, nes asesorius kur nors paviete, o čia maisto nėra.

Romanovkiniai kalėjime. Kiti ištremtieji pergyveno baisias dienas. Iš šitos dirvos dygo atsitikimai: Havskij pasipjovė, Aleksiejenko išėjo iš proto. Su šituo jautriu jaunikaičiu aš vaziavau vienoj partijoj. Nespejome atsikvėpti, ir vėla atsitikimas — Minskio byla. Konvojaus aficierius, Sikorskij, dovijo partiją ir net susimislijo išprievartavot vieną iš politikiskųjų moterų ir prisakė kareiviams ją atvesti jam, bet tie neišdriso tai daryt. Tada jis pats nuėjo ir Minskis jį užmušė. Minskis tapo kareivių pazeistas, ir Šac'as užmuštas. Su šituo draugu aš sykiu badavau Tagankoje. Gyventi krašte buvo negalima, norėjosi kur nors ištrukti. Ir aš bėgau nežinodams kur, tiesiog į Taigą, nepasirodęs Jakutsko draugams. Bėgau ir vos tik neprazuvau. Klaidiojau 4 mėnesius. Kuomet, ponai teisėjai, aš persiverčiau per Uralą, tai pas jus radau „pavasari“. Su ligustu nekantrumu griebiausi už laikraščių. Juk aš jau 4 mėnesius jų buvau neskaitęs. Aš nežinojau apie Plevės smertį, apie gimimą įpėdinio. Taip, pas jus buvo „pavasaris“, buvo visuotinai tikėtasi ant amnistijos (dovanojimas prasikaltimų). Užėjau pas vieną, radikališkai įsisma-

ginusį žmogų, ir man pasakė, kad bereikalo bėgau, kad greitai, esą visus sugražis... Ištikrųjų, daugelį sugražino. Iš Jakutsko sugražino žmones, kuriuos pats Plėvė, be caro prisidėjimo, buvo ištrėmęs. Tokius sugražino ir iš Arhangelsko. Aš pradėjau laukt geresnių dienų. Įvyko lapkričio mėnesį žemiečių susivaziavimas, bankietai ir tt. Bet tuojuo prasidėjo ir „šaltis“. Nuotikiai ėjo su apsvaiginančiu smarkumu. Reakcija (priešveikmė) nusprendė sulaikyt judėjimą. Įvyko baisi 9 (22) diena sausio. Istoriskas gyvenimas nepažįsta panašių atsitikimų, kaip atsitikimas Varšavoj, piovnės Baku'ose. Buvęs miesto galva Novikov — savo laiške pavadino Bakų gubernatorių Ju dešium. Toliaus sekė mušimai Kurske. Vidutinių mokyklų mokiniai pakilo su protestu.

Sulyg mokintojų draugijų užtaisė eilę represijų (aštrenybių). Mokiniai iš teip man brangaus mokytojų instituto yra išmetami.

Juodoji šimtinė dirba iš visų pajiegy. Kruvinoms miglomis ji temdina visą šalį. Bet tuo tarpu auga ir žmonių judėjimas. Aš kalbėjau apie žemstų (zemiečių) nutarimus. Visokiose įstaiuose kalba apie sušaukimą įsteigiamojo susirinkimo, apie perkėlimą policijos į miestų ir žemstų žinybą, apie ypates ir gyvenimo nepaliečiamybę. Policija ant to atsako naujomis žvėrybėmis. Caro reškriptą Balyginui rašytą ji ignoruoja.

Mano padaužiškas padėjimas rodėsi užsities. O nelegališko žmogaus padėjimas nelengvas. Ne visada gauni nakvynę ir valgyt. Aš bijojau už eiti pas savo šeimyną, pažiūrėt savo vaikų. Smagumas mane apėmė išgirdus, kad juodajai šimtinėi nepasisėkė padaryti Maskvoje skerdynes. Aš girdejau, kad tatai sutramdė buvę gradončelninkas Volko-

v'as. Be abejonės, už tai jis ir tapo perkeltas. Aš su nusistebėjimu perskaičiau apie paskyrimą Šuvalovo. Atsiminiau senus pasikalbėjimus Jakutske, atsiminiau kitų žemesiečių pasakojimus. Aš pamislėjau: Šuvalovas užsimažė kraujo. Ir kraujas jau pradėjo lieti, nors Šuvalovas da neilgai buvo valdęs. Darbininkai per susirinkimus budavo išmušami. Jis susidurė su subjektų draugija. Netikėtai aš likausi areštuotas. Mane Priesno dalyje priešinėje įžidė keliais kičiais. Areštuoti draugai tą pasergėjo, bet aš nenorėjau kraujo, aš slėpiausi, kad gavau mušt. Kitam kambaryje prie knygvėdžio aš šakiau šnipui: „aš tavo gyvaties pasigailėjau, o tu mane mušiai“. Mane perkėlė į Prečistensko dalį. Užlaikymas kuo-biauriausias. Vėla Jakutskas. O čia dar pasikalbėjimai. Pasirodė, kad į patį sykį sėdėjo kai-kurie Šuvalovo sumušti iki kraujo. Jų drapanos ir dabar buvo kraujuotos. Aš išgirdau, kaip Šuvalovas vieno kalinio motinai pasakė apie jos sūnų: aš sudraukėčia ji, jeigu jis butų mano sūnus... Ir aš pabėgau. Da vakarykščiui prieš atsitikimą, aš paėmiau į rankas dienraštį. Gali but tą dieną nieks Maskvoje neskaitė dienraščio su tokia karšta vilčia — užtikti jame paskelbimą seniai prizadėto ir godžiai visuomenės laukiama žmonių atstovų sušaukimo. Gal mano darbas pasirodė tad nereikalingu.

Bet kada į tą vietą aš perskaičiau, jog Maskvoje uždraustas žemiečių susivaziavimas, jog Šuvalovas išvaikė inžinierių sandoros susirinkimą, ir tai prieš patį žmonių atstovų sušaukimą, kada tokiems susirinkimas reikėtų pritarti!

Da kiek pėrdiaus buvo pasirodė kaipi žetklai naujo „pavasario“. Kalbu apie žinomą rangą deputacijos liberališkų žmonių ir caro prakalbą. Man

ir vėl pradėjo žibėti viltis: Tuo laiku man pasitaikė po ranka mano betarpiškas priešas, žandaras Sabolev'as, kuris mane buvo ištrėmęs ant 6 metų. Aš turėjau revolverį kišeniuje. Sabolev'as turėjo numirti... bet... aš turėjau viltį, ir jis liko gyvas... Tegul atmena jisai, kad liberališkos deputacijos ranga išgelbėjo jį, o juk jis priešas tos deputacijos... Bet po tai deputacijai, po garsingai prakalbai atsitiko nauja žvėriška pradarbė — užmušėjystė Ivanovo-Voznesenske. O juk tas, žiurint vienvaldybės akimi, tai iš policijos pusės įžeidimas didenybės (caro), nekalbant jau apie išsidijimą liberališkos deputacijos. Prošvaistos nebuvo... Aš rįzausi išpildyt Maskvos Komiteto nutarimą užmušti Šuvalovą ir paskui padaryt sau galą — kad nepapulčia į policijos nagus.

O tuo tarpu, šita ranka, nu dėjusi Šuvalovą, niekados niekeno neužgavo. Nė viens iš didelio būrio mano mokinių nepasakys, kad kada-nors bučia juos užgavęs ne tiktai palytėjimu, bet ir doriškai...

Aš apreiškiau, kad aš socialistas-revolucionierius. Teip aš išpažįstu mokslą tos partijos... Aš manau, kad šandien būtina reikalinga ir jos kovojimo taktika. Bet paskutiniai jos veikimai neturi savyj grynai teroristiško charakterio, išskyrus, žinoma, veikimą Jono Kaliajevo. Dabar tas turi savo atskirą visuomenės interesą. Apie tai paskiaus. Pasakyčiau kelis žodžius apie artimiausius socialistų-revolucionierių partijos uždavinius. Politikos apyrbėje partija trokšta greičiausio įvedimo demokratiškos respublikos, draugijos apyrbėje — išnaikinimo privatiškos žemės nuosavybės. Štai du vyriausi punktai. Svarbu, kad kuo-greičiau užstotų paranki gadynė vedimui propagandos. Šiuo laik ant kelio visokių mokslų, turinčių prieš

savę visuomenės gerovę, stovi policija su savo „kumščios tiesa“.

Didžiausia dėmė policijinės vienvaldybės — tai visiškas jos atsiskyrimas nuo nacijos (tautos). Einu prie charakteristikos policijos iš paskutinio laiko.

Totoriškas jungas buvo leugvesnis už policijinį: totoriai tik retkarčiais darydavo kraujo nuleidimą, o policija — nuolat. Policija užmušinėja šimtus valstiečių, o revoliucionieriai vieną policistą ant kelių šimtų užmuštų valstiečių. Atsiminkite Kišinev'ą, Omelį, 9 (22) sausio, Baku, Ivanovo-Voznesenską ir k. Kiek policistų už tą atsiėmė savo? O dirstelėkite į kroniką — jūs pamatysite: zalvės ir zalvės... į mišnią.

Totoriai mažai kišdavosi į vidaus reikalus, globėjo tikėjimą. Policija į viską kišasi.

Prie policijos taktikos naujienų prilinksta „juodosios šimtinės“ organizacija, su kurios pagelba policija daužo miestus ir išmušinėja valstiečius.

Augant policijos žvėriškumams, auga ir visuomenės progresas. Policijai suorganizavus patrenkimus ir skerdynes, visuomenės įstaiogos — miestiečių ir žemiečių, visokios draugijos, tėvų susirinkimai — išveda nutarimus apie perdavimą policijinio darbo į miestiečių bei žemiečių žinybą, apie sušaukimą įsteigiamojo susirinkimo, apie ypates ir gyvenimo nepaliečiamybę. Polija skubinasi neleisti daryt tokių susirinkimų.

Katras yra autoritetas augštesnis, ar policijos, ar visuomenės nuomonės, išreikšt os nutarimuose žemiečių, miestiečių ir įvairių draugijų? Paskui ką eiti?

Užmušdamas Šuvalovą, aš maniau, kad atsakau troškiamams geresnės visuomenės dalies, nekalbant jau apie revoliucionierius. Juk dabar,

priešais vienvaldybę ne tik tai socialistai, bet ir visa draugija išskyrus menką dalelę. Priešais vienvaldybę eina net geresnėji dalis konservatorių: tame santikyje ji jau ne konservatyviška.

Teip, jeigu nebus padarytas sauvaliai galas, tai, be abejo, neuzilgio ir centre pasirodys toks pat paveikslas kaip pakrėščiuose. Tegul valdžia nevilkina valstiečių kaip tarybose prieš karę su japonais.

Aš trokštu, kad į mano pasielgimą žiūrėtų tiesmukai. Tas darbas nėra tikroje prasmeje teroristiškas, kaip darbas Balmašev'o, Sezonovo. Tuomet buvo kitas laikas ir žmonės to verti buvo tikrai atsižymėję. Aš tuokart bučia negalėjęs išsišokt. Dabar gi didelė darbininkų ir inteligencijos masa stovi kaip audra priešais vienvaldybę. Kaip žinoma, po patrenkimų ir plovynių pradėjo organizuotis apsigynimo kuopos visuose visuomenės sluogsnuose. Dabar jau daugybė suglituotų žmonių yra gatava gintis nuo policijos su ginklais rankose. Aš įsekimui esu vienas iš revoliucijonierių glitos, kaip esu buvęs glitoje liaudies mokytojų. *Tame ir yra gadyinės dėmės, kad suglituoti žmonės pradėjo tverti už ginklo.*

Kaip mainu unija izslavina mus žmones

Ji padeda jiems pastot gerais ukėsais ir dirbti geriausiose išlygose.

Daugelis mūsų žmonių atėję į šią šalį pamato, kad jiems nėra tokios didelės progos pasisekimui, kaip čion gimusiems amerikiečiams. Jie pamato, kad nemokėjimas vietinės kalbos, jų nepažinimas amerikoniškų institucijų, tiesų šios šalies ir kitų išlygų yra kliutys,

kurias sunku pergalėti.

Ne teip yra, jei jie eina dirbti į anglinius skyrius, nes ten jie randa galingą organizaciją, gatavą juos lavinti, kuri priverčia, kad mokėtis už jų darbą butų gera ir stengiasi, kad vis butų geresnė, kad pagerintų jų gyvenimo aplinkybes, kad padėti jiems apšviesti savo vaikus ir patiems išsilavinti ir kad padėti jiems tapti gerais Amerikos ukėsais.

Ta organizacija yra Suvienyti Mainų Darbininkai Amerikoje. Ji susideda iš angliakasių, arti puse milijono jų, ir jos galybė yra žinoma apskrituose kietosios ir minkštosios anglies valstijose Penn'a, Ohio, Indiana, Illinois, Michigan, Iowa, Kentucky, Tennessee, West Virginia, Virginia, Alabama.

Tokiems žmonėms ji suteikia, kaipo lavinimosi progą, susirinkimus unijos kuopų. Per tokius susirinkimus, kurie yra gana tankiai laikomi, yra svarstomi klausimai apie abelnas sąlygas mainose ir uniją ir darbininkų gerovę. Naujai atvykusieji į šią šalį, teip susinešdami su savo vientaučiais ir rasdami pašelpą nuo kitų mainierių, greitai pramoksta angliškai susikalbėti ir permano sąlygas, kurių jie kiteip nebūtų ištyrę į metus laiko. Apart to, jie turi apgynimą, kurį prigulėjimas į milžinišką organizaciją jiems suteikia, kuri gina juos darbe, šelpia juos per streikus, priremia juos, kada jie reikalauja augštesnės mokes ties, prigelbsti jiems, kada jie pasiskundžia už prispaudimą bosų mainose ir abelnai saugoja jų reikalus.

Mūsų patariame kiekvienam vyrui, kuris atplaukia per maras dirbti mainose, tuojaus prisirašyti prie unijos, kaip tik galima. Mūsų patariame vyrams kurie jau yra čia ilgiau išbuvę ir neprisidėję prie unijos, be vilkinimo pataisyti savo klaidą ir prisirašyti prie un.; ir

mūsų patariame, tiems, kurie yra jos sąnariais, neapleisti jos, rūpintis jos reikalais, užsimokėti mėnesines, lankytis ant kiekvieno mitingo ir visados darbuotis unijos labui.

Iš visų pusių galima matyti naudą. Jei jie gyvena gerai su siorganizuojamame distrikte, jiems reikia tik sulyginti mokes tį, kurią jie gauna ir išlygas, kokiose jie gyvena su tomis, kokios yra distrikčiuose, kur žmonės nepaiso apie uniją ir kur per jų nerupestingumą nedaugelis priguli prie unijos.

Trumpai sakant, mūsų jiems sakome, kad nėra draugijos, nėra susidraugavimo, nėra organizacijos, kuri tiek daug jiems gero darytų, kaip mainierių unija, ir jie turi ypatingą ir pinigiską utrotą, jei jie nepriguli prie unijos.

Isz visur.

Barcelonoje, Ispanijoje, policija suuodė kvietkų krume... ne kvietkų kvapsnį, o tik dinamitą, kurio buvo apie kelios dėžutės. Tyrinėjant pasirodė, kad buvęs koks anarchistų sąrijis ant galvos Loubeto, Prancuzijos prezidento, kurs ketinęs atsilankyt pas Ispanijos viešpačius. Policija areštavo keletą ypatų, nors panašius šposus ji pati kartais iškerta dėl savo biznio...

Apgarsinimas.

Pigiai pasiduoda groserštoris, ir mėsinys, lietuvių apgyventoje geroje vietoje. Per penkis metus biznis gerai išdirbtas. Priežastis pardavimo, nusibodo miesto gyvenimas, noriu persikelti ant ukės. Reikale galima atsiliepti per laišką arba asabiškai.

V. Juškevičia

115 N. 2-dh str. Cor. Homilton
Harison, N. J.

Dr. J. Szliupas,

328 Federal str. Philadelphia, Pa.
(47-50-A Keystone Telephone)

Pajieszkėjimai.

Pajieskau savo brolio Antano Smilgio, Suvalkų gub., Naumiesčio pav., Pustelnikų gmino, Gudaičių kaimo; 16 metų kaip Amerikoje. Pajiesko sesuo dėl dalios priežasties.

A. Martinkaitienė.

45 Cambria st.

Plymouth, Pa.

Reikalingi du geri kriaučiai kuogreičiausia ant šio adreso:

J. Satler

82 Trumbull str.

Hartford, Conn.

Pabėgo 19 d. spalio moteriškė iš Baltimeres Md., išvažiuodama gyrėsi, kad permains vardą pravardę ir niekas nežinos, kad ženota. Geltoni plaukai, apskritus veidai, nosis stora ir trumpa, vidutinio ugio, 22 metų senumo, vaikščioje ir šneka smarkiai, juokiasi net pasikvatodama, dresę turi baltą, antią rudą šilkinę, trečią juodą šilkinę ir džeketą, overkotą juodas ilgas iki žemai, kepurė juoda geltonos kvietkos. Jeigu kas apie ją dasižinos ir priduos adresą gaus didelę nagradą.

Proprietors of the Business

222 S. Euton str.

Baltimore, Md.

Aš, Vincas Strolis pajieskau savo tetėno Raulyno Marčiukaičio, paeinančio iš Suvalkų gub., Starapolės pav., Jievaravo gmino, Lenčauckų kaimo. Pirmiau gyveno Shenandoah, Pa., paskui išvažiavo į Spring Valley, Ill. Buk malonus atsišaukti, ar kas kitas duokit žinią aut adreso:

Wm. Strolis

41 S. Bower str.

Shenandoah, Pa.

Pajieskau vietos į salioną už pradžiamokslį bartenderį arba į drabužinį kromą už klerką. Jeigu kas reikalautų tokį darbininką, meldžiu duoti žinią ant tokio adreso:

Jonas Srimaitis

P. O. Box 4

Cool Centre, Pa.

Reikalai

„Tėvynės Myl. Draugystės”.

I kuopas.

Dasizinojau pas spaustuves, kad knygutė „Soc. ir darb. klausimas” tik neseniai priduta spaustuvei per Liter. Kom., o „Živilė” bus gatava apie Kalėdas. Todėl pranešdams garbingoms kuopoms melsėčiau nelaukiant knygučių šaukti susirinkimus, rinkti reikalingą komitetą ir svarstyti kitus draugystės reikalus.

Su guodone

T.M.D. Sekr. A. Ramanauckas.

T. M. D. prezidentas, p. M. Paltanavyčia oficiališkai pagarsino rinkimą Centr. Komiteto. Tad aš ikišiol buvęs kasierium, pranešu guodotiniams draugystės sąnariam, kad manęs ant kandidato kasierystos nestatytumėt; po dviejų metų mano tarnystės, teiksities išrinkti kita.

Atsisakantis T.M.D. kasierius

Su guodone

J. Naujokas.

Pasarga: I centralinį komitetą renkant, geriausia rinkti tik draugystės sąnarius; nes tuli rašytojai, nors savinas sprendimais ir sąnarystę draugystės. Kiek aš žinau iš jų vardų ir pseudonimų seniai jau nepriguli; vienok draugystės pinigais labiau skirsto į visas puses, kaip tikri sąnariai.

J. N.

T. M. D. prezidentas p. M. Paltanavyčius pagarsindamas metinius draugystės rinkimus pranešė, kad su šiais metais ir man tarnavimas kaip literatiškojo komiteto sąnario užsibaigia. Patarnavęs trejus metus atsisakau ant toliau ir kuopos bus malonios rinkti ką kita į mano vietą.

V. Daukšys.

Iš Škotijos, Mossend.

16 d. spalio atšibuvo sueiga vietinės kuopos T. M. D. — skaitykloj L. S. D. P. Bell-

shill'io kuopos.

Ant sueigos, — apart sąnarių, — buvo keletas ir pašalinių ypatų, o taip ir L.S.D.P. Apsvarsčius metinius ir kitus T.M.D. reikalus, lygiai ir dabartinį revoliucijinį judėjimą Lietuvoje — nutarėm:

1) Paaukauti 300 dol. iš T. M. D. izdo revoliucijos reikalams. (Beje, 40 N. „V.L.” atskaitoje T. M. D. paminėta, kad pasiuntė 200 dol. R. Š. C. K. A. kasierius Dr. J. Šliupui — bet tokiam svarbiam reikalui tai per mažai).

2) Kad T. M. D. išleisdin-dama knygelet, pažymėtų įstatymuose, kokius turi but metinė mokestis ir Škotijos lietuvių, kadangi mes dabar mokėdami po 2 šil. ir 6 pen. nežinome, ar toji mūsų mokestis pilna ar ne.

3) Kad T. M. D. pasirupintų ir daugiau išleisdinėti panašaus turinio knygelių kaip „Iš istorija kaimiečių kovos su ponais” — būtent: socialio-giškai-populiariškų.

4) Išrišimui svarbesnių reikalų ir pašalinimui visokių negeistinų kliučių ir nesusipratimų, kad T. M. D. pasirupintų įsteigti seimą.

5) Tapd įnešta klausimas, kad susivienyt su Bellshill'io L. S. D. P. kuopa ir darbuotis išvien, bet tas klausimas liko atidėtas ant kito karto, delto, kad per mažai buvo sueję sąnarių.

6) Vietoje „Saulės”, nutar-ta išrašyti vietinį laikraštį — „Laiką”.

Kuopos sekr. J. Čerkevyčia.

Nauji sąnariai.

Passaic, N. J.

A. Reklis 60

J. Reklis 60

J. Sabaliauckas 60

V. Abraitis 60

Shenandoah, Pa.

Bladas Ravinskas 60

Kazys Brūnda 60

Ona Kupčinskienė 60

Kaz. Stepulevyčia 60

E. Warford, Conn.

J. Bacevyčia 60

T.M.D. sekr. A. Ramanauckas.

Aukos revoliucijos reikalams.

Iš Pana, Ill. M. Zaviackas, J. Dilbaitis, S. Stockus — po 50c.; D. Vitkus, J. Kamickas, J. Janulionis, Ig. Jokubaitis, J. Ragutis, J. Ambrasas, V. Petraitis, B. Vainauckas, F. Užpera, J. Frackialis, Nik. Zaviackas, J. Puodžiunas, P. Markauckas, J. Puida, J. Burdzilauckas, J. Vaite, P. Kaminckas, P. Mičiulis, P. Dzepcionis — po 25c.; J. Zatorius, A. Karpus, Marė Zareckienė — po 10c.;

viso — \$6.45.

Iš Los Angeles, Cal. (Liet. pos. mėn.). Nusiųstos C.R.Š. izdininkui J. Šliupui.

A. Mockunas \$6,25; J. Labunskis \$6,00; K. Burauckas ir D. Valkunas po \$3,00; V. Ambraziejus, M. Povylauckiutė ir B. Labunskis po \$2,00; S. Karis, V. Degutis, M. Gri-galiunas, A. Razgaila, A. Gri-galiunas, P. Kraučunas, J. Deivis, P. Šidlauckas, V. Tunila, J. Vosylius, A. Gutauckas, D. Vosylius, J. Vadapalas, J. Juzenas, P. M. K., O.M.K., D. ir N. Dumšai, A. Žiugžda, V. ir Z. Paketuriai, J. Paketuris, J. ir J. Aleksai, E. Degutienė, P. Degutis, K. Kisielius, A. Rosner, ir F. Labunskis po \$1,00, — iš viso \$50. (Nusiųstos dr. J. Šliupui.)

Iš Cambridgeport, Mass. Liet. Sunų Draugija per prakalbas 24 rugs. surinko \$31,00.

Iš Montelio, Mass. Per krikštynas pas B. Migliną — \$2,95. (Priuntė J. Gudinas).

Iš Morris, Ill. 27 rugs. T. Šamauckas 1,00; V. Skinkis 25.

Iš Worcester, Mass. Liet. Dukterų Dr-stė \$5,00 (6.X.05.)

Iš Springfield, Ill. (per bankietą pas J. Pėstinyką). M. Stasaitis 1,00; S. Katkevyčius, A. Arminas, J. Pėstinykas ir V. Maknavyčius — po 25c.; amulkesnių 31c. Viso \$2,31.

Iš Foxcroft, Me. J. Tumosa ir O. Tumosienė po 75c.; J. Klimavyčia, K. Klimavyčia,

Juoz. Tumosa, J. Šuopsis ir S. Kerušauskas po 50c.; J. Tumosa, M. Tumosienė, A. Avinėlis, B. Avinienė, J. Miller, J. Lebetkevyčia, J. Budrius, Ona Klimavyčienė, T. Mičas, B. Mičienė, J. Kazimierskis ir M. Kazimierskienė po 25c.; G. Kazimierskutis, E. Kazimieskutis, B. Klimavyčiutė, V. Klimavyčiutė, P. Klimavyčiutė, A. Klimavyčiutė, K. Klimavyčiutė, A. Klimavyčiukas, M. Tumosiutė ir M. Miller — po 10c. („Darb. Balso” Redakcijai).

Isz visur.

Prancuzijos valdžia, kuri sudeda iš buržujų laisvamanių ir masonų, neseniai smarkiai buvo įtizus naikinti klioštorius ir kunigų galybę, o dabar, Paryžiuje, užpuolė ant darbininkų namo; per prievartą įsilaužė, iškrėtė daugelį areštavo — o vis už tai, kad iš to namoėjusi stipri socializmo propaganda. Pabugo poneliai-republikonai!

Kalabrijos (Valakuose) nukentėjusiems nuo žemės drebėjimo nežinomas aukautojas paaukavo per rankas karaliaus Viktoro Emanuelio 50,000 lyrų. Sako, kad tas nežinomasis tai bene bus caras Mikalojus II. Katalikiški laikraščiai ištos priezasties pagiria caro „krikščionišką” pasielgimą, bet taip gi negali užmiršti, kad caras per 3 metus negalėjęs at-lankyti Italijos karaliaus... per socialistus, kurie jam grėse ištaisysią nesmagią demonstraciją, jei atsilankys. Mat duoda neva nenorėdami pasigarsyt, kad išgirdę apie tai girtų jo gerus tikslus. Popiežius Pijus X, kaip tie pats laikraščiai skelbia, ir aukavęs, nenorėdamas kad kas tai žinotų...

Šįmet spalio mėnesyje suejo lygiai 250 metų, kaip žydai apsigyveno Amerikoje.

Lietuviu tauta

senoveje ir sziaudien.

Parašė J. Sliupas, M. D.

TOMAS ANTRAS.

(Tęsa.)

1366 m. Kazimieras pradėjo trėčią karę dėl užvajojimo Volynijos. Įsigrudus jam į Belzo žemę, Jurgis Norimuntaitis neturėjo gana spēkų dėl apgynimo tos skryties, prisiekė Kazimierui viernumą ir nuo jo apturėjo į leną Belzą ir Cholmą. Po tam Lenkų kariumenė apėmė Vladimira, Lucką ir Oleską. Olgerdas priverstas buvo prištoti ant suteikos prie šitokių išlygų: žemės Belzo ir Cholmo pasiliko valdžioje Jurgio Norimuntaičio, ikgyvastiniame lėne nuo Lenkijos; Vladimira ir Kremena teip gi kaipo lenkišką leną gavo atsizymėjęs atsivadimu Kazimierui kunigaikštis Aleksandras Karijotaitis; į visas pylis minėtų žemių, nežiurint į jų lenišką valdymą, karalius pasodino savo garnizonus ir paskyrė lenkiškus storas; Liubartas pasiliko bevaldę savo tėvonišką Lucko skrytį, prie kurios tapo priskirtos tulos aprubės, pirma lenkusiosios Vladimiui; galiaus Lenkų karalius atsizadėjo visokių pretenzijų ant Berestjės žemės ir pripažino ją neatimtina savastimi Keistučio. Bet toks nusprendimas dalykų nebuvo ganėdinantis, ir todėl karė vėl tuojaŭ užsidegė: jau 1368 m. Keistutis pustyjo Mozuriją ir sudegino miestą Pultuską, o 1370 m. Liubartas, Keistutis ir Juris Norimantaitis, naudodamiesi iš bekaralės mirus Kazimierui, apgulė Vladimira; valdymieras tos kunigaikštystės—Aleksandras Karijotaitis, buvo tuomet Krokavoje, o lenkiškas storasta, Petras Turskis, atidavė pylį be kovos lietuviškiems kunigaikščiams, kurie tuojaus iki pamatų suardė akmeines sienas, pastatydintas liepiančias Kazimierui; karė po tam traukėsi per keletą metų ir Lietuviai pustyjo žemes: Liublino Sandomieriaus ir Krokavos. Galiaus, paskutiniame mete viešpatavimo Olgerdo tapo užbaigtas tas ilgmetinis varžymasi už Volyniją. 1377 m. įpėdinis Kazimiero, karalius Liudvikas, atliko kelionę į Volyniją su skaitlinga Vengrų ir Lenkų kariumene. Lenkai paėmė Cholmą ir, susivieniję su Vengrais, apgulė Belzą. Tam apgulimui ilgai besitęsiant, Keistutis patarpininkavo ir sądora tapo nutarta tarp Olgerdo ir Liudviko. Žemės: Berestjės, Vladimiro ir Lucko tapo pripažintos priguliničiomis Lietuvai, o žemės Cholmo ir Belzo atiteko Lenkijai; Belzo žemę turėjo valdyti ikgyvas ant leno tiesos Jurgis Norimantaitis. Iš tiesų, tik tai 1388 m., jam pasimirus, kunigaikštystė Belzo tapo atiduota į leną kunigaikščiams Mozurijos, kurie ją valdė iki 1462 m.

Toji sądora, patvirtinanti Volyniją dėl Lietuvos, buvo pastaru darbu Olgerdo suvienijime rusiškų vakarinių žemių ir podraug paskutiniu atsitikimu jo viešpatavimo. Dar tą patį 1377 m. mirė did. Lietuvos kunigaikštis, plačiai išskėtęs rybas savos viešpatystės: nuo Baltijos iki Juodajai marei — vienon pusėn: nuo Ugros, Okos ir ištekmos Seimo į vakarinį Bugą — kiton. Ant teip didelio ploto, tarp skaitlingų žemių, Lietuviai įėmė tik tai ne per didelį kampą, tačiau Lietuvių tauta buvo ta varpstė aplink kurią rinkosi laipsniškai visos pietuose ir vakaruose rusiškos žemės. Žinoma, nuo laikų Olgerdo Rusai perėjo Lietuvius skaitlingume savo gentės ir plotuose žemės,

ir nėra dyvų, kad ant to pasiremdami maskolių raštininkai mėgina žmonėms įkalbėti, buk did. Lietuvos kunigaikštystė tai buvusi didėji kunigaikštystė vakarinės Rusijos!!! Ką besakysi apie maskolius, kad net patys Lenkai išduoda šitoki nutarimą: „Keliais užkariavimų subudavojo lietuviški kunigaikščiai viešpatystę persveriančiai rusišką, kurios gyventojai išpažyno graikišką religiją. Vyskupystės graikiškų apeigų: Polocko, Smolensko, Turovo, Lucko ir tt. klausė metropolitų Kijeviškių, kurie nuo 1308 m. residavojo Moskvoje. Pamatu draugijos surėdymo valstijoje lietuviškai rusiškoje buvo nevalė. Didis kunigaikštis buvo savininku valstijos ir turėjo neaprubėžiuotą valdžią. Po savo viršenybe laikė kunigaikščius „udielnus“ (dzielnicowych), ant kurių perleidino visą savo valdžią ar jos dalį. Bajorai gaudavo nuo kunigaikščio žemę ant leno tiesos su išlyga pildymo kariškos tarnystos ir mokėjimo rinkliavų; neturėjo galės atidavinėti valdynes, negalėjo be pavelenės vyresnės valdžios apsipačiuoti, išleisti dukteris už vyro ir tt. Bagotesniejie bajorai dalindavo vėl žemes ant visokeriopų išlygų biednesniems vajokams. Ant dugno buvo žmonija tarnaujanti ir žemdarbi, pagrimzdusi nevalioje. Gyventojai rusiški buvo Lietuvii viešpatystėje gaivalu civilizujančiu, augštesniu; kalbą jų kalbėjo dvaras (Olgerdo) ir luomos mokytesnės. Lietuviai pasidavė įtekmei gyventojų pamušų, priimdami jų religiją ir papročius. Tačiau su kultūra rusiškoje Lietuvoje pagoniškoje ėmėsi lotyniškoji, platinama per zokoną kryževių ir Lenkiją”.

Olgerdas, mirdamas, paliko ne tik tai Lietuvą ant čiukuro galybės¹⁾, bet teip gi didelę šeimyną. Iš pirmos pačios — Marijos Jaroslavitės (+1346 m.) Olgerdo prakilnesniais sunais buvo: *Andrius*, kunigaikštis Polocko, ir *Dimitras*, kunigaikštis Briansko (+1399), kuriuodu mušyje ant laukų Kulkovo laimėjo pergalę dėl Rusų, gelbėdami atsikratyti nuo Totorių; teip gi *Konstantas* (Čartoryskis?, +1393), *Vladimiras*, kn. Kijevo, po tam Kopyliaus, ir *Theodoras*, kn. Ratno. Iš antrosios gi pačios — Julijonos Tveriškės (+1392 m.) — gimė:

1) Tačiau Kraševskis štai ką rašo apie teip didelį pasiplitinimą Lietuvos rubežių: „Yra tai paprastai ženklų puolimo, kada, tikėdama į savo pajiegas kokia—nors tauta pradeda plačiai užiminėti kaimynus, ir be mieros paplatina savo valdžią, lėšomis jos pačios. Paprastai toks patvirtinimas įvyksta prieš valandą subyrėjimo ir nupuolimo. Teip Romos viešpatystė, teip dideli pamušiai Totorių subyrėjo į dulkes. Teip gi Lietuvai toks ligustas išsiplėtojimas burė greitą prazutį. Niekuomet atskiros tautos dručiai šuvenyti nesiduoda trumpame laike; reikia vienos milžiniškos gyvatos, vienos stunios minties, idant, ką ginklas sukuopino ir suartino, susivienytų kalba, tikėjimu, papročiais, širdymis į tikrai vieną tautą. Kiteip pamušiai varu sukuopinti, kada netenka kumščies ir minties, kuri juos į kruvą sulipdė, kada įvairūs gaivalai susideda, subjra į sudėtines dalis. Smulki viešpatystė su dručiai išlibta vienlydžia tautyste, yra drutesne už Romos milžiną, kurs nejučia savų sąnarių, nes jam tapo jie prilipinti, o neturėjo laiko ptie jo priaugti. Matome iš istorijos, kad daug ayk toki užėmimai buvo pirmu ženklų nupuolimo. Teip tad ir čion darosi. Rusija, Totoriiai, provincijos pasidavusios ir niekuomi su Lietuva nesurištos apart tuomlaikinio privertimo; kurias sutautinti neleido nė amžius nė aplinkybės; nuolatatos grėšia atsidrėskimu. Labai klystu, kas tą gadynę jau neprigimto ir nereikalingo materijališko suaugimo tik tai, skaitytų už gadynę didžiausiojo Lietuvos galingumo. Zmogus kaip tauta, ir tauta kaip žmogus, tiek tik tai teturi maisto kiti, kiek gali suzlėbčioti; o perviršis maisto pavirsta jiems į ligą ir nuodus,—o kartais į mirtį”.

(Toliaus bus.)

Susirinkimai.

Baltimore, Md. T.M.D. kuopos susirinkimas bus 4 d. lapkričio, 8 val. vakare, svetainėj J. Bindoko, 655 W. Pratt str.
Teipgi S.L.A. susirin. bus 5 d. lapkričio, 2 valan. po pietų svetainėj toj pačioj ant kurių draugai ir draugės esate širdingai užkviečiami pribut ir nauji prisirašyt

Rašt. P. Bakutis.

Plymouth, Pa. susirinkimas T. M. Dr-ės nedėlioje 5 d. lapkričio 1905, 3-čia val. po pietų „Vienybės“ redakcijoj. Bus dalinamos sąnariams knygutės ir mokėjimas metinės mokes ties. Užprašom ir naujus ateiti prisirašyt. Komitetas.

Brooklyn, N. Y. Susirinkimas L. L. Draugystės ir „Aušros“ ant 5-tos dienos November 1905, Draugelio salėje, nedėlioje 6-tą val. vakare. Sekr. D. Maskevičius.

Išnašus paliudijimas.

Dr. Johnson pasakė, jog kožnas žmogus apimtas ligos skilvio ar kepenų yra niekšu, arba, kad jausdamas skaudėjimą, darosi neišpasakytai arziu, nervišku ir piktu — Swif tas apleido namus savo draugo Popo'o, sakydamas, kad du serganti draugai negali sugyventi drauge. Vienvalinis skaudėjimas ir suirimas nerviškas su pilnu tikrumu padarys žmogų nelaimingu, nedraugišku. Jaučiasi jis, jog jo niekas ne myli, ne kenčia iš priezasties jo vienvalinio netikusio upo, bet jei jis palieka save tok amė padėjime; nejiškojės budo išsigydymui, tai yra vertas nupeikimo. — Trinerio Amerikoniškas E iksyras Karčiojo Vyno suteiktų jam umai sveikatą, ir pasiganėdinimą nes jis visuomet išgydo skilvį ir kepenis, jei tik šgydymas yra galimas. Jei jautiesi neužganėdintu, blogame upe ir nuslėgtu, jei valgumas kas rykis darosi a šesniu, varsa veido mainosi, kraujas tirštėja ar menksta, tai šitas širdvaistis tikrai pagelbės. Kožnuose namuose turėtų jis rasti ir buti vartojamas prieš pirmutinio apšreiskimo ligos. Gau namas visose aptiekose arba pas patį fabrikantą, Juozapą Trinerį, 799 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Tuzinas popieru dovanai!

Mes paskyrėme iki kalėdų 12 gražių popierų visai dovanai tiems, kurie pirks labai gražų altorėlį, zalatintas ir su zvaigūnais visokių paveikslų, gražus yra ir lietuvų stiliu savo giminėms ant kalėdų, kaip gero linkėjimo ir atminimo. Tas puikus paveikslėlis parduoda po 50c. bet mes prieš kalėdas paskiriam kaip dovaną dėl savo kostumerių; duosime 12 popierų su pavindėlavonėms dovanai, vienas popietas imant, už 12, 25c. Teipogi mes parsišgabenom iš Palangos Lietuvos, kvėpenčios TRAJANKOS, baksuas prekioja 50c., bet prieš kalėdas parduosime po 30c. Teipogi mes užtaikom didelę krautuų Knygų ir pigiai parduodame po viena ir daugiau imant dėl perkupčių duodame didųį pelną, reikalaujantiems pasiūndame katalogą dovanai, prisijunčiant te ant sluntnio kast, dėl atakimo įdėk 2c

M. Zukitis,
227 E. Main st. New Britain Conn.

Farmos!

Szios farmos parduoda New Yorko stete, 15 akrų už \$1250, 33 akrai už \$1500, 78 akrai už \$1400, 99 akrai už \$990, 80 akraų už \$1500, 150 akrų už \$2000, 133 akrai už \$1800, 200 akrų už \$2000, ir apie 15 kitų farmų yra čia jau lietuviai farmeriai. Visos farmos su troboms, yra girios ant kožnos farmos, apie artesnias žinias rasysit su indėjimu 2c markės, pas

G KLEEK,
Roolvill, N. Y.

LIETUVIŲ DARBININKŲ LAIKRAŠTIS „KOVA“

Talpins pilnas ir įsisingas žinutes apie judėjimą darbininkų pasaulyje ir čia Amerikoje. Straipsniai, apysakos, eilės ir kiti vii tilpė rašteliai yra kiekvieną užima tti ir pamokina nti. Platinkite, draugai, „Kovą“, vienintelį laikr. štį, kuris gina žmonių darbininkų reikalus. Prekė: ant metų—\$2.00; ant pusės metų—\$1.00. Adresuokite šaip: „KOVA“, 412 Siegel Str., Philadelphia, Pa.

DRAUGYSTÉ

Simono Daukanto Pittston, Pa. Pa rengia, prakalbas, deklamācijas ir dainas, nedėlioje 29 d. Spalio 1905m. salėje Juoz. Andriūčio, 193 N. Main str. Pittston, Pa. Prasidės 7 valandą vakar. Maloniai kviečiam visus lietuvius ir lietuvaitis atsilankyti ir nepraleisti šios progos. Įanga 10c. Komitetas.

Dovanai! Dovanai!

Nauja gyduolių knyga dėl vyrų moterių ir vaikų, aprašanti visas informācijas, bus pasiūsta Jums jeigu us prisiusite mums savo adresa. Venibe P. O. Box 268 Madison Sq. New York.

FIRMUTINIS LIETUVISZKAS HOTELIS

St. Brundzos ir co.
SCRANTON, PA.

Kas kartą pas mus apsilankys, Tas niekad nesigraudys. Alus, vynai mūs gardžiausi, Cigarai iš Turkijos geriausi. Pakeleivingiems nakvynė gražiausia Su valgiais gardžiausiai. Pakeleivius priimam su arkliais ir vežimais.

Tiktai nepamirškite mūs adreso:

Brundza, Stanevyczia ir Co.
447 PENN AVE. SCRANTON, PA.

PREKYTE: Aukšinių ir Sidabrinų tavorų, visokių muzikaliskų instrumentų,

gromatoms drukuojamų mašinėlių, ir kitokių tavorų.

Kožnam kuris atsiųs už 2 centus markę, prisiųsiu Naują lietuvišką Katalogą dykai. Kuriamė yra šimtai visokių daiktų paveikslai ir prekės, iš kurio matysi jog mano tavorai pirmos klasios, o prekės pircinamiausios.

Apsilavinimus atlieku greitai, ir išsiunčiu į visus Amerikos miestus. Adresas:

M. J. DAMIJONAITIS,
3108 So. HALSTED ST., CHICAGO, ILL.

Vienintelis
Daktaras
IŠ
Seno Krajaus,
Albertas Kaufman

Specialistas nuo visokių ligų. Gydo net labiausiai užsisenėjusias chroniškas vyrų, moterių ir vaikų ligas. Mokinėsis didžiausiose špitolėse ir mokslainėse senam krajuje. Turi diplomą iš krajaus ir Amerikos. Tukstančius žmonių išgydė be operacijos, kuriems Amerikoniški daktarai norėjo daryti operācijas. Turi krajavas gyduoles, kurias duoda savo pacientams. Nesiųskite pinigų apgavikams, o atekite čion, o gausite krajavas gyduoles, kurios reikalingos nuo visų ligų. Galima susišaokėti lietuviškai, lenkiškai, rusiškai ir vok šnai. **43 S. WASHINGTON ST. WILKES-BARRE, PA.** Naujas Telephone: 1005. Senas Telephone: 578. M.

Dovana tik ant trumpo laiko \$2.00 vertės, dabar už \$1.00 Daktariška knyga turinti 200 puslapių 6 per 9 colius didumo. Aprašyta su viršum 100 ligų, su 85 paveikslais, receptais užrašyti angliskol, vokiskol, lotyniskol ir lietuviški padavimai yra kaip apšreiskta gyvastis žmogaus, pirmoji pagelba umai su sirguis. Rodos motlaoms auginant vaikus, padavimai, kaip vaikinas mergina išsironka, mergina vaikina. Kaip apsiginti nuo užskrečiamų ligų ir suširguis, kaip išsigdyti. Privalo tą knygą turėti kiekvienai ypatai, nes ją turėdamas suėdysit daug pinigų. Po trumpo laiko parduos po \$2.50, todėl pasiskubinkit nusipirkti. Geriause pinigų priėlut Money Order.

I. Gettch,
27 Hudson, Ave. Brooklyn, N. Y.

Temykit!

Grazios popieros dėl rašymo gromatų, su grazioms kvietkoms ir su visokiais pasveikinimais, su pritinkančioms dainelėms, su visokiais paveikslėliais, tinkamos rašyti kiekvienam. Szios popieros yra naujai išrastos ir puikiai išdailintos. Parduoda visai pigiai 12 popierų su kanvertais už 25c. ir dar pridėdu dovanu naujausi kabalą su visokiais išreiskimais, prekė 15c. o kuris nenorės šio kabalo, tai pridėsim gražę pavinė avonę paveiksle altorėlio arba kaitą vertės 15c. Perkant už \$1.00 duodam 6 tuzinus šiu popierų. Reikalaujam agento ir duodam gerą uždarbį. Adresuokite: C. G. Agent, Sta. W. Bx 14 Brooklyn, N. Y.